

Rusi se trdovratno upirajo v Rumuniji.

Zopet pridobili vas Vadeni, toda izgubili drugod ob reki Seret po krvavi borbi.

PRIPRAVE ZA VEČJE SPOPADE.

Na laški, francoski, ruski in makedonski fronti nobenih važnih dogodkov.

Laška fronta.

Rim, 15. jan. — Na trentinski fronti so naše baterije motile vojaška kretanja na ozemlju med Adizo in Astico. Na julijski fronti je sovražno topništvo kazalo povečano delavnost vzdolžno od Gorice in na Krasu. Naše baterije so krepko odgovarjale, namerjajoč svoje streljanje na sovražne zvezne linije.

Uradno iz Dunaja.

Dunaj, 16. jan. — Avstro-ogrsko vojnovo vodstvo poroča z dnem 15. januarja sledeče:

"Na dolomitski fronti so naše čete tekom zadnje noči razstrelile kamenito bogo v južni steni med našimi in sovražnimi postojankami na Velikem Lagazumiju. Razstrelba je bila popolnoma uspešna. Širok prepad loči sedaj nasprotnika.

"Na kraški fronti je bila delavnost topništva zdajpazdaj živahnjša."

Slabo vreme ovira boje.

Rim, 17. jan. — Topniški boji so morali zopet prestatiti večeraj ob celi fronti vsled trajnega slabega vremena. Na Krasu so bile naše patrle nekoliko delavne; bombardirale so sovražne zakope in ujele nekaj mož.

Makedonska fronta.

Pariz, 15. jan. — Slabo vreme je povzročilo mnoge povodnji in hude snežne viharje poročajo iz okolisa Prespanskega jezera.

Dunaj, 15. jan. — Dne 11. jan. so oddelki treh francoskih polkov napadli avstro-ogrsko postojanko na južnem koncu Ohridskega jezera od vzhodne

smeri. Francoski napad je bil odbit. Večeraj zjutraj so naše čete podjele protinapad in pognale sovražnika nazaj čez reko Černo.

Rumunska fronta.

Dunaj, 15. jan. (Brezlično v Sayville.) — Avstro-ogrski glavni stan je objavil sledeče dnevno poročilo z dne 14. jan.:

"Zapadno od kraja Vadeni so turške čete odbile oddelek ruskih vojakov, ki je poskušal prodirati. Sicer ni bilo vsled slabega vremena na rumunski favnini nobenih važnih bojev.

"Jugozapadno od Herestrava so večeraj naši bataljoni pod poveljstvom generala Goldbacha menadoma zavzeli Višind 704.

"V odseku Tolgyes (Moldava) so uspešni sunki nemških oddelkov prizadeli sovražniku težkih izgub."

Ofenziva se nadaljuje.

Berlin, 16. jan. — Fronta nadvojvode Jožefa: Večeraj so bili sovražni napadi med rekama Kasino in Sušica zopet popolnoma brez uspeha. Rumunske čete, ki so prodrle v naše postojanke na neki točki, so bile popolnoma odbite s protinapadom. O tej priliki smo ujeli dva častnika in 200 vojakov.

Armadska skupina feldmarsala von Mackensena: Po silni topniški pripravi so močna ruska mnoštva šla naprej k napadom na obeh straneh Fundinji. Naskakujoči valovi so se zlomili pod našim streljanjem kakih 100 metrov pred našimi postojankami. Zvečer so bili napadi obnovljeni. Nekaj sovražnih oddelkov v malem številu je dospelo do naših zakopov, a so bili takoj pognani nazaj. Sovražnikove izgube so bile velike.

Vadeni zopet v ruskih rokah.

Petrograd, 17. jan. — Naši oddelki so po topniški pripravi pridobili zaskokom vas Vadeni, jugozapadno od Galaca. Sovražnik je prejel pomožnih čet in je, podpiran po hobnem topniškem streljanju, podjel ofenzivo z

namenom, da zopet pridobi vas. Njegova gosta sestava, ki je prišla pod naš osredotočen ogenj, je utrpela velikih izgub in ni prišla do naših zakopov.

Ruska fronta.

Berlin (Brezlično v Sayville), 15. jan. — Veliki glavni stan poroča danes o večerajšnjem bojevanju na vzhodni fronti:

"Vreme je bilo temučno, nebo oblačno, vsled česar so bila vojaška podjetja zelo ovirana."

Položaj neizpremenjen.

Berlin, 16. jan. — Spopadi so se razvijali južno od Smorgona.

Petrograd, 16. jan. — Položaj je neizpremenjen.

Francoska fronta.

Pariz, 15. jan. — Medsebojno bombardiranje se je vršilo na obeh bregih reke Somme, na desnem bregu reke Meuse in v Lotaringiji.

Po obstreljevanju med reko Aisne in Argoni so Nemci snoči napadli naše prednje straže; pognani so bili nazaj po živahnem spopadu z granatami.

Podjeli smo več nepričakovanih napadov na sovražne linije. Nekaj pleana in ujetnikov je prišlo v naše roke.

Malo bojevanja.

Berlin, 16. jan. — Poskus francoskih oddelkov, prodrati v naše postojanke blizu Bouraignesa, južno od mesta Roye, je bil obzupen po naših vojakih v zakopih. Sicer je bilo bojevanje na obeh straneh zmerno, samo topniško streljanje je bilo živahnješe v gotovih krajih.

Malo večjih bojev.

Berlin, 17. jan. (Brezlično v Sayville.) — Nocoj po velikem glavnem stanju objavljeno poročilo se glasi:

"Na vzhodni fronti nadaljuje topništvo južno od Smorgona svojo delavnost. Svojih pehotnih napadov sovražnik ni obnovil.

"Zapadno bojno torišče: Živahnješi boji blizu Beaumonta. Sicer nobenih važnih dogodkov."

Deset ladij pogreznjenih.

London, 17. jan. — Neka nemška trgovinska napadna ladja, prežeča na parnike v Atlantiku, je pogreznila deset ladij med mesecem, končanem 12. jan.

Izguba na življenjih ni znana. Vred-

nost razrušenih ladij je \$10,000,000. Vrednos nakladov je neznana, a je precejnejša na \$5,000,000 do \$10,000,000. Več Američanov je bilo med moštvi. Njih usoda ni znana.

Na znanje svetu.

London, 14. jan. (Brzojavka amsterdamskega poročevalca na Exchange Telegraph Co.) — Poročajo, da pojdejo avstrijski cesar Karel, bolgarski kralj Ferdinand in turški prestolonaslednik dne 27. jan. v Berlin, da se udeležijo slavnosti, prirejene povodom rojstnega dne nemškega cesarja. O tej priliki mislijo troji vladarji in zastopnik porte objaviti na "vesoljni svet naslovljen" manifest (razglas), v katerem se ima odzornost za nadaljevanje vojne izvirni na rame ententinih vlasti. Sultan ne bo navzoč pri slavnosti vsled svoje visoke starosti.

Križarka "Milwaukee" izgubljena.

Vallejo, Cal., 13. jan. — Križarka "Milwaukee", ki je njena gradba stala 4 milijone dolarjev, je popolnoma izgubljena, če ne bo takoj vzdignjena s proda, brzojavlja komander-lajtnant W. Newton.

Kazen povečana.

London, 15. jan. — Dr. Karl Liebknecht je bil obsojen v nadaljnja 4 leta in pol kaznilnice pri trdem delu. Tudi je bil izključen iz berlinske odvetniške zbornice.

Čestitka bavarskega kralja.

London, 15. jan. — Bavarski kralj je brzojavno zahvalil nemškega cesarja za izlani proglas. Med drugim je rečeno v brzojavki, da "so krepke besede na nemški narod povodom prevzetnega odgovora ententinih zaveznikov na nemški mirovni predlog našle v vseh srcih odmev."

Kralj nazadnje zagotavlja, da se bodo Bavarci do zadnjega moža borili, da izšlijjo mir."

Parnik "Zagreb" pogreznjen.

Amsterdam, 15. jan. — Iz Dunaja je došel vesti, da je bil avstrijski potniški parnik "Zagreb" dne 14. jan. v Jadranskem morju blizu srednjedalmatinske brežine po nekem sovražnem podmorskem čolnu brez vsakega svara pogreznjen. Kolikor je znano, je storilo smrt 26 oseb. Ostali potniki in moštvo so bili rešeni. Parnik "Zagreb" je izpodrival 537 ton.

Ogrska vojna posojila.

Berlin, 16. jan. (Brezlična brzojavka Agenture za prekmorske novice v Sayville.) — Kakor poročajo iz Dunaja, so dosegli podpisati za peto ogrsko vojno posojilo višino nad 2,300,000,000 kron. Prvo vojno posojilo je znašalo 1,175,000,000, drugo 1,132,000,000, tretje 1,970,000,000 in četrto 2,000,000,000 kron. Dosedanji izid petega vojnega posojila predstavlja torej rekord.

Švica mobilizira.

Bern (čez London), 16. jan. — Uradno je bilo danes naznanjeno, da je zavezni svet sklenil, in sicer iz razlogov opreznosti, mobilizirati (sklicati) dne 24. jan. drugo divizijo ter dele 4. in 5. divizije.

Težavno vprašanje.

London, 16. jan. — Grof Clam-Martinic, avstrijski prvi minister, je izjavil kakor poroča Exchange Telegraph Co., da je rešitev galiskega vprašanja tako težavno, da jo ho mogoče urediti šele pozneje.

Prvi minister je nadalje izjavil, da bo gledal na to, da se najprej reši vprašanje glede poljskega kraljstva.

Zla slutnja.

Pariz, 16. jan. — Havasova brzojavka iz Soluna, datirana z dne 13. jan. pravi, da je grška vlada v veliki naglici napravila v Larissi brezlično postajo in je z Berlinom v neprestani zvezi.

Ententini poslanci se nahajajo še v lukji Keratsini pri Atenah.

Gen. Falkenhayn na Grškem?

London, 16. jan. — Da se nahaja na Grškem general von Falkenhayn, bivši nemški štabni načelnik in naposled v poveljstvu dela armad v vojskovanju proti Rumuniji, poročajo v francoskih uradnih krogih v Solunu, kakor pravi Reuterjeva brzojavka iz tega mesta.

Gen. von Falkenhayn se je baje vkrcal na podmorski čoln v grški lukji Kavala, katera je zdaj v nemških rokah, in se izkrcal nekje na grški brežini, odkoder se je podal v Lariso.

Sveti oče hvali mirovno noto Z. D.

Papež Benedikt XV. čestital predsedniku Wilsonu na njegovih prizadevah za konec vojne.

NEMCIJA HOČE VZTRAJATI.

Prepričana o nemožnosti izvedbe programa ententinih zaveznikov.

Berlin, 15. jan. (Brezlično v Sayville.) — Državni tajnik dr. Zimmermann je danes naznanil zastopniku združenega časopisa, da zavezniški odgovor na takozvano mirovno noto predsednika Wilsona po njegovih mislih izključuje možnost nadaljnjih nemških korakov v smeri miru. Izključena da je predvsem neposredna naznanitev nemških mirovnih pogojev kot odgovor na zahteve ententinih vlasti. Zavezniki pa da so vendar pustili mirovna vrata za poznejše prizadeve odprta, preden je še ena ali druga stran popolnoma poražena.

Napačna razlaga mogoča.

Z očividno nevoljo je državni tajnik izjavil, da mu ni mogoče, podrobneje opisati mirovni program centralnih vlasti, nego je to že storil državni kancelar. Nemški pogoji da so takšni, da bi se njihove zmerny podrobnosti po naznanitvi sovražnega osvojevalnega in razdeljevalnega programa ententinih zaveznikov utegnile smatrati za znamenje slabosti in za željo, skleniti mir za vsako ceno.

Namen bi bil zgrešen.

Dr. Zimmermann je poudarjal, da bi iz tega razloga morala objava nemških mirovni pogojev popolnoma zgrešiti svoj namen. Izrekel je svoje dvome o tem, ali more predsednik po odklonitvi njegovih prizadev za zavezniških stori-ti za zdaj kake nadaljnje korake, in je v zvezi s tem pristavil, da je vsled od-

Admiral Dewey umrl.

Washington, D. C., 16. jan. — Admiral George Dewey, narodni junak španske vojne in po služabni dobi najstarejši pomorski častnik na svetu, je danes popoldne mlo pred šesto uro v svojem tukajšnjem domu po dolgi boleznini mirno preminil. Bil je v 80. letu starosti. Odkar se je večeraj onestvel v gotovem pričakovanju, da bo v nekaj dneh zopet lahko sedel pred svojo pisalno mizo v pomorskem uradu, se ni več zavezel.

Ob smrtini postelji sta se mudila gospa Dewey in George, edini sin admirala. Ze večeraj sta vedela, da ni več upanja na okrevanje. Ena prvih sožalnih brzojavk je prišla iz Bele luše. Podrobnosti glede pogreba se niso bile naznanjene.

Admiral George Dewey je bil in dobil v Manilskem zalivu prvo veliko ameriško pomorsko bitko proti kakemu tujemu sovražniku izza vojne l. 1812. To je bilo dne 1. maja 1898, ko je porazil španskega admirala Montoja, razdejal enajst vojnih ladij ter uplenil vse druge ladje in vse baterije na suhem ne da bi bil usmrčen niti en mož na ameriški strani.

Pogreb Deweyev.

Washington, D. C., 17. jan. — O pogrebu trupla snoči v svojem 80. letu starosti umrlega admirala Deweya so se posvetovali predsednik Wilson, tajnik Daniels in podadmiral Badger.

Pogrebna slovesnost se bo vršila prejkone v soboto, in truplo bo pokopano na Arlington Cemetery.

Preiskava v Washingtonu.

Washington, D. C., 15. jan. — Pred zborničnim odsekom za pravila, ki je zopet začel preiskavo takozvanega "leak"-skandala, je danes izjavil Thomas W. Lawson, bostonski finančnik, da ni bil noben drugi kakor poslanec Henry, predsednik odseka, skrivnostni kongresnik, ki mu je povedal, da so se neki član vlade, neki senator in neki bankir finančno okoristili z borznimi špekulacijami vsled prerane izvedbe o mirovni noti predsednikovi. Potem je povedal senačno novico, da je bil zakladniški tajnik McAdoo, predsednikov zet, tisti član vlade in H. P. Fiske iz New Yorka tisti bankir, dočim da mu je od imena senatorjevega znana le začetna črka "O".

Lawson je podal nadalje obdolžitev, da je Paul M. Warburg, član zavezne-

govora entente vsaka možnost skorajšnjega miru za zdaj izginila. Trdno da je prepričan o nemožnosti izvedbe zavezniškega programa. Bržko se tudi ententini zavezniki prepričajo o tem, da bo morebiti zopet mogoče, z boljšimi upi staviti vprašanje o sklepu miru pod pametnimi pogoji.

Sv. oče hvali mirovno noto Z. D.

Washington, D. C., 16. jan. — Čestitke od papeža Benedikta XV. na nedavni mirovni pobudi od strani ameriške vlade je danes izročil predsedniku Wilsonu Juan Riano, španski poslanik. Papež ni poslal nobenih nasvetov za bodoče pobude. Čestitka je bila izročena po španskem poslaniku, ker papeško poslanstvo tukaj nima diplomatskega stanja.

Na prošnjo predsednika Wilsona je španski poslanik pozneje med dnevom brzojavil svoji vladi, naj izroči zahvalo predsednika Wilsona papežu. Sedanje stanje mirovnega položaja ni bilo omenjeno niti po predsedniku, niti njem samem, je rekel španski poslanik.

Balfour dopolnjuje odgovor.

Washington, D. C., 17. jan. — Poslanik Spring-Rice je danes v imenu britanskega državnega tajnika Balfourja izročil državnemu uradu noto, ki dopolnjuje nedavni odgovor zavezniških vlasti na mirovno izpodbudo predsednikovo in podrobno pojasnjuje, kakaj obsej ni mogoče doseči miru, ki bi dal za bodočnost po ententi zaželena potrebna poročstva. Rečeno je nadalje, kakaj zahtevajo ententini zavezniški izgon Turčije iz Evrope, priklopitev Alzacije-Lotaringije Franciji, "neodrešene Italije" (Italia Irredenta) v Avstro-Ogrski italijanskemu kraljestvu ter druge v prvotnem odgovoru omenjene zemlske izpremembe.

ga rezervnega oblastva, vedel o "krajnih spletakah", in je ponovil govori-co, da je nemški poslanik grof Bernstorff na vami "zaslužil dva milijona dolarjev". Poleg tega je navedel imena znanih osebnosti, ki naj bi se po njegovem mnenju zaslišale. Vsi navedenci, med njimi J. P. Morgan, so bili takoj pozvani v zaslišbo.

Atlas — zastoj!

Ročni atlas ali barvane zemljevide vseh držav in dežel celega sveta, obsegajo 40 strani 7x5 palcev velikosti, pošljemo na zahtevo zastoj vsakemu naročniku "Amer. Slovenca", če pošlje celoletno naročnino dva (\$2) dolarja. Ta ročni atlas je veleznanim, zlasti v teh burnih časih. V njem je 32 barvanih zemljevidov, vsa mesta na svetu, katera imajo nad 100,000 prebivalcev, ter vse države in vse dežele na svetu, velikosti ameriških držav in držav celega sveta, kakor tudi število njih prebivalcev.

Poslijte naročnino \$2,00) takoj in omenite, da Vam naj pošljemo ročni atlas. Uprava "Amer. Slov."

DENAR V STARO DOMOVINO

pošljemo skoz najzanesljivejše bančne zavode. Tam izplača denar c. kr. pošta.

Pošljemo tudi brzojavnim potom kolikorkoli kdo želi poslati, od najmanjše (5 kron) vsote do tisocev kron. Brezlično-brzojavne pošiljave dospojo naravnost v Avstrijo in se izplačajo v 5. do 10. dneh. Vse tožadevne izvirne pobotnice bomo prejeli, ko bo pošta zopet poslovala.

Vsaka beseda pri naslovu za brzojav stane 65c, poleg tega se računa tudi za številke, namreč: 200 kroni sta dve besedi posebej. Tako stane brzojav, ki bi bil za: Uredništvu Slovenca, Ljubljana, Kranjsko, Avstrija, 200 kron, — kar obsega 7 besed po 65c, je \$4.55.

Za tisoče kron stane brzojav istotoliko, kot za samih 5 kron. Poleg spodaj navedenih cen se mora poslati še za brzojav, kolikor pride od besed in števil. Danes pošljemo:

10 K za... \$1.50 100 K za... \$13.00
25 K za... \$3.75 1000 K za... \$130.00
50 K za... \$7.00 5000 K za... \$650.00

Vsako pošiljatev garantiramo.

AMERIKANSKI SLOVENEK

bančni oddelek,

1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Photos by American Press Association.

CARRANZOVI SOVRAŽNIKI: VILLA, DIAZ, ZAPATA.

V Washingtonu so še vedno v skrbeli zaradi položaja v Mehiki. Razvojni istega v zadnjem času povzročajo bojazen, da ostanejo brez uspeha vsi poskusi zavezne vlade, pomagati pri zopetni napravi miru in reda v Mehiki. Pravijo, da bo Villa s pomočjo pri-stašev v južnih in vzhodnih državah mehiških kmalu tako močan, da bo lahko razbil Carranzovo bojno moč in zopet zavladal kot diktator v polovici dežele. Sedaj ima Villa pod svojim poveljstvom že nad 10,000 oborožencev. Njegova glavna pomočnika sta Felix Diaz in "general" Zapata. Na sliki so videti: št. 1, Diaz; št. 2, Villa; št. 3, Carranza, dejanski prednik mehiški; št. 4, Zapata.

IZ SLOVENSkih NASELBin.

Joliet, Ill., 17. jan. — Koliko prebivavcev šteje Joliet? Pravkar je izdal washingtonski urad za ljudsko štetje neko poročilo, katero kaže, da je mesto Joliet dne 1. julija 1916 uradno število 38,010 prebivavcev. To je narastelek za 3,340 nad uradnim številom ob popisovanju ljudstva 1. 1910, ko je štel Joliet 34,670. Te številke se tičejo samo prebivavstva v jolietsem območju. Izven mestnih mej živi še kakih 15 do 20 tisoč prebivavcev, ki so njihove hiše v neposredni zvezi z mestom. Ko se mestne meje raztegnejo dalje ven in priklopijo sosedni okoliščini, mestu, kar se menda zgodi v dogledni bodočnosti, bo štel Joliet nad 50 tisoč prebivavcev. Po velikosti mest v državi Illinois je Joliet na sedmem mestu po sledeči vrsti: Chicago, Peoria, East St. Louis, Springfield, Rockford, Quincy in — Joliet.

— Prav lep pogrebni izprevod sta priredili društvi sv. Jožefa št. 2 K. S. K. J. in sv. Družine št. 1 D. S. D. danes dopoldne svojemu članu Marku Kočevarju, ki je umrl v ponedeljek dopoldne za pljučnico v cvetu svojega življenja, star šele 28 let, kakor smo zadnjič poročali natančneje. Tu ni imel nobenih sorodnikov, v stari domovini pa zapuščala le mater v vasi Malo Lešče pri Metliki. N. p. v. m.

— Smrtno se je ponesrečil pri delu v tovarni Illinois Steel-družbe v ponedeljek zjutraj Gustav Lipovac, 50 let, star, oženjen. Zapuščala svojo ženo in tri otroke v starem kraju, a brata Johna v West Virginiji.

— Rojenica se je oglasila v ponedeljek zvečer pod h. št. 203 Ruby street, kjer stanuje g. Nicholas Zügel s svojo družino. Podarila mu je čvrsto dekle, tako da ima sedaj pet hčera in dva sina, od katerih najstarejši, namreč George, že nekaj let pridno napreduje v šoli črne umetnosti pri Amer. Slovence, tako da postane sčasoma izvrsten tiskar.

— Naši rojaki, stanujoči ob cestah proti Theiler's parku, imajo vedno več tovarov v svoji bližini. Na severni zapadni strani reke Desplaines so nam reč zdaj že sledeče velike industrije in tovarne: The Coal Products Co., The National Match Co., The Phoenix Horseshoe Co., The Superior Chemical Co., The General Refractories Co. itd.

— \$500,000 namerava potrošiti Northern Illinois Cereal Company v bližnjem Lockportu za pomnožitev in povečanje svojih tovarniških poslopij. Nova poslopja se zgrade na osem akrov velikem družbenem ozemlju ob zapadnem bregu Illinois-Michiganskega kanala nasproti sedanje družbine tovarne ob 12. cesti v Lockportu.

— \$600 za obe nogi. Šeststo dolarjev je znesek, ki je bil izplačan Mihaelu Czerkusu, 37 let staremu Poljaku, v sodnika Hooperja sodilnici dne 3. t. m. popoldne za izgubo obeh njegovih nog. Czerkus je šel čez povzdignjeni železniški tir ob Ohio streetu popoldne 11. nov. 1916. Zadel ga je vlak Santa Fe-železnice in mu odtrgal obe nogi pod kolenoma. Cel teden so zdravniki v bolnišnici sv. Jožeta mislili, da bo umrl, a je okrevl. Po svojem odvetniku je vložil tožbo proti železniški družbi za \$5,000. Dne 3. t. m. se je vršila sodna obravnava. Družbini agent in odvetnik so rekli, da je proti zakonu stopil na železniške tere in da nima zakonite terjatve proti železniški družbi. Privolili so pa v to, da mu dajo \$600. Površno dokazovanje je sledilo. Sodnik Hooper je poučil poroto, naj izreče razsodbo za dogovorjeni znesek, in to se je zgodilo, ne da bi porota zapustila porotniško klop. Czerkusu sta pomagala iz sodilnice dva prijatelja od avtomobila, ki je čakal na cesti pred sodiščem. Veter je privzdignjal njegovi prazni hlačnici, nemi priči nezgode. Reže ima ženo in dva otroka "nekje na Poljskem".

— Jolietški župan Barber je pred kratkim objavil finančno poročilo o mestnih dohodkih in stroških v preteklem letu. Poročilo poudarja dejstvo, da je imelo mesto Joliet dne 1. jan. 1916 skupnega dolga \$546,279.51, a da se je zmanjšal dolg do konca leta za \$68,027.48. Vsi stroški lanskega leta so bili poravnani s tekočimi letnimi dohodki.

— Več sto dolarjev škode je napravil ogenj v tovarni Illinois Steel-družbe in sicer v oddelku zvanem "rod mill" v ponedeljek zvečer.

— Mraz se traja, vendar je znatno odjenjal od zadnje nedelje, ki je bila doslej najmržljivejša v tej zimi, kajti toplomer je kazal res 10 stopinj pod ničlo v rano jutro.

— Zblaznel v kaznilnici. Neki Dominico Ragazzino, 40 let star, ki je izzeta leta 1907. v došmrtnem zaporu v državni kaznilnici v Jolietu, je v ponedeljek popoldne z velikim nožem ne-

varno zabodel enega sokaznjencev in poskušal napasti več drugih. Napadla ga je hipna blaznost. Dve ure je trajalo, preden so ga stražniki in čuvaji spravili iz kaznilniškega hleva, v katerem se je zabarikadiral.

Anaconda, Mont., 9. jan. 1917. — Minulo je zopet eno leto ter prešlo v neznan večnost, odkoder se ne povrne nikdar več. Ako pogledamo malo v minulo leto po svetu, pač vidimo, da bilo je leto nesreč in grozot. Koliko je ostalo osamljenih sirot zaradi nesmiselnega klanja v Evropi! Koliko pohabljenec je storila vojska za vse življenje! Koliko porušenih domov i. t. d., in vendar — še jim ni zadosti! Še več hočejo krvi, še več rev in sirot. Že bi se morale divje zverine nasititi tega klanja, a tamošnji vladarji imajo trja srca od jekla.

Tudi drugod je bilo mnogo nesreč izven vojnih okrožja. Potopilo se je mnogo ladj in drugih nesreč ni manjkalo. Novo leto je nastopilo v razburkanih casih, v casih upanja in obupa, molitev in kletev. Oni košček napanja na boljše bodočnost, namreč na mir, izginja z vsakim dnem ter izgleda, da miru res nikoli več ne bo. V resnici je prišlo gorje, kakoršnega ne pojmi zgodovina.

V Ameriki pa je bilo ravno nasprotno, dela je dovolj in plače so zboljšane, tako da res se lahko reče, da je bilo leto prosperitete in napredka. Draginja res raste, toda pri stalnem delu se le nekaj zaslužiti da. Zato bi bilo tople priporočati rojakom, da se v teh casih pripravijo na slabše.

Pred par tedni je med drugimi rekel mr. Taft, predsednik, promenijske besede: Dobre čase imamo, toda po končani vojni bo tisoče in tisoče delavcev odpuščenih, ki zdaj posredno ali neposredno izdelujejo vojne potrebščine. Obenem bo zopet padla cena vsem kovinskim izdelkom in tako tudi plača delavcem. — Torej prav gotovo pridejo slabši časi. Tu veljajo besede našega nepozabnega A. M. Slomška: "Dež za solnce mora priti, Za veseljem žalost biti."

Da bi cena zopet padla življenjskim potrebščinam, je zelo dvomljivo, ker evropske zaloge bojo izčrpane, zato bojo še naprej dobivali iste od nakaj.

To je le nekoliko ugibanja. Za gotovo pa naveden ne ve. Upajmo, da nam prinese novo leto še boljše čase in našim rojakom onkraj morja pa ljubi mir, ki ga tako strastno žele.

Chicago, Ill., 14. prosinca 1917. — Cenjeno uredništvo "A. S." Slučajno sem izvedel, da je neki dopisnik v "Glasu Svobode", tako imenovanem svobodnomiselnem časniku tukaj v Chicagu, omenil nas Slovence in župnijo sv. Stefana.

Dopisnik nas imenuje Avstrijce, kateri ne vemo, da smo Slovenci in da ne damo nič za našo mifo nam slovensčino.

Ker tudi moja malenkost pripada k župniji sv. Stefana in ker se tudi smatram za Slovenca, bi rad navedel nekaj iz mojih lastnih skušenj v presodbo cenj. čitatelcem tega slovensko-katoliškega časopisa, kakor tudi v zagovor na omenjeni list in dopis.

Pred 14. leti, ko sem bival še v tihimirni vasi med rekama Krko in Savo v premili nam slovenski domovini, sem bil naročen na katoliško-slovenski list "Domoljub", iz katerega sem izbral in zvedel razne stvari, predvsem da sem Slovenec in Slovan; da Korosec, Štajerc, Primorec, Hrvat, Srb in drugi Slovani so z nami Kranjci vred en narod, slovenski veliki narod.

Sklican je bil tudi vseslovenski shod takrat. Zbrala se nas je velika množica na licu mesta v Ljubljani. In kaj smo tam videli? Dvorana, v kateri se je imel vršiti vseslovenski shod, je bila ometana spredaj z živinskimi ostanki in blatom, zastavice slovenske so bile oskrnjene, in vse to storili so svobodomiselci (liberalci). Nas je bilo zelo zelo veliko na katoliški strani; zraven gori omenjenih Slovanov so bili tudi češki, polski, dalmatinski, Rusini in sploh kar je slovenskega, bili so na naši kat. strani, Slovence s slovenskimi trobojnicami čez prsa, iz Notranjske in več slovenskih dijakov. Ravno tako krasen domoljubni prizor je bil tudi, ko je eden izmed Slovanov prišel v narodni noši, kako so ga naši Slovenci vzdignili in ga tako slovesno sprejeli. Med govorniki v raznih slovenskih jezikih je bilo ogromno števil kat. duhovščine, vsi vneta za zjednotenje in napredek Slov. naroda. Govorniki so pozdravljali ponajveč z lepimi rodoljubnim pozdravom "Premili Slovenci in Slovani", med tem ko so v nasprotnem liberalnem taboru govorniki s kletavnimi zavijali čez klerikalce.

Tudi tukaj v Ameriki sem bil zašel enkrat v to mešanico, katera se je imenovala tudi "klub socialistov", meče da so tukaj zbrani ljudje, da se borijo za delavski stan. Pa naletel

sem na opicarje; pripovedovali so mi z mrzlično hitrostjo, da človek je izurjena žival, in da so pred nekaj leti repi odpadli ljudem, in da bodo tudi mezinici na nogah kmalu odpadli. Preklinjali so rojstni kraj in to zato, ker je vse polno slovensko-katoliških cerkev in sol. Imenovali so sami sebe naprednaška stranka in govorili meni, kakor tudi samim sebi nekakšne ptuje besede, nerazumljive. "Slovenstvo mora zginiti s površja", ponavljali so ti sinovi slovenskih mater. Vprašal bi rad, od katere od teh strank boje zgodovina slovenska lepše pisala: ali od onega, kateri ljubi in gori za svoj narod? ali od tih, kateri preklinja, kar je nam in vsakemu domoljubnemu Slovincu sveto?

Splošno pa tudi lahko rečem, da župnija sv. Stefana vidno napreduje. Naš župnik je zelo priljubljen v celi župniji in ni nikak ptujec ali Avstrijec, ampak Slovenec, slovenski duhovnik.

Tudi društvo sv. Stefana lepo napreduje in je v ponos cel župniji. Le žal, da se dajo rojaki kaj lahko napeljati v kakšno ptujo in dvomljivo zavovalnico, kjer je bilo že toliko rojakov prevarjenih in osleparjenih: plačujes ptuje svoj težko prislužen denar, potem si pa še v dvomu, se bo de li izplačala posmrtnina tvojim dragim, ako tebe nesreča zadene.

S tem prav iskreno pozdravim Slovence in Slovenke, ki čitajo ta kat. list. Slovenec.

Gilbert, Minn., 11. jan. 1917. — Dragi mi Amerikanski Slovenec: — Zadnji mesec sem pisal dopis in omenil našega župnika. Potem se je pa nekaj dogodilo, kar naj tudi pride na svitlo. Dne 29. dec. 1916 so se zbrali naši farani ter so šli v župnišče, da skažejo svojo udanost in spoštovanje župniku. Podarili so mu lepo zlato uro, kot dar vseh faranov, v spomin 25-letnice mašništva s pristikom, naj učaka 50-letnico med njimi. Narodni Vestnik pa prinese v št. 9. januarija 1917, da je č. g. Bilban obhajal 25-letnico in povabil samo Rev. Šiferja in nekega francoskega duhovnika iz duhuške škofije. Resnica pa je, da sta omenjena č. g. prišla proste volje, ker župnik ni nameraval nobene slavnosti. Kje je N. V. staknil to novico, je samo njemu mogoče, ker mu je največje veselje, če se zamore kaj ponorčevati iz kakega duhovnika. Res poduljiv časopis, kateriga urejuje katoliški duhoven.

Splošno mnenje vseh narodov na Gilbertu je, da je naš župnik res vreden vsega spoštovanja in vse udanosti. V nedeljo se je č. g. župnik v ganljivih besedah zahvalil za priznanje, kar je vsem šlo do srca. Deluje med nami komaj 10 mesecev, pa smo vsi spoznali v njem pravega moža, dosti ravno so ga črnili na Evelythju nekateri ljudje, katerim ni nobena reč sveta. Iz verodostojnih virov vemo, da je bil na čelu vseh teh spletkarij urednik N. Vestnika.

Pozdrav vsem resnicoljubom po celi Ameriki. Frank Ulčar.

Drobitž iz slovenskih listov.

Cleveland, O. — V slovenski župniji sv. Vida je bilo v letu 1816. — krščenih 548 otrok, poročenih 79 parov, umrlih 142 oseb (67 odraslih in 75 otrok), mrtvojenih 14 otrok. — Dne 8. jan. t. l. je bilo kar sedem mrličev naenkrat v župniji sv. Vida, in sicer: Jakob Kucler, 33 let star, doma iz Horjula, samski; Edvard Vidmar, 5 let star; Anton Matjašič, 9 let star; Frank Rigler, 29 let star, doma iz Roba; Angela Malovič, roj. Kočevar, 19 let stara, zapuščala 3-letnega otroka, moža, starše ter brate in sestre; Edvard Vintar, 3 leta star, in Ana Rode, 10 let stara. — V Newburgu je umrl Paul Kekič, 57 let star bogataš, splošno znan med Hrvat in Slovenci. Istotam je umrla Jožefina Simončič, soproga Johna Simončiča, rojena v Clevelandu. Župnija sv. Lovrenca je imela pretečeno leto 27 porok, 175 krstov in 60 pogrebov (18 odraslih in 42 otrok); z novim letom so se začeli v župniji pobirati prostovoljni doneski za nove zvonove. — V Collinwoodu je umrl John Krašovec, p. d. Pavlovec, 39 let star. Slovenska župnija v Collinwoodu je imela leta 1916. vseh dohodkov \$9,068.80 in stroškov \$8,894.96. — Predpriprave za ogromen bazar vseh slovenskih narodnosti v Clevelandu so v polnem teku. Bazar se bo vršil 11. marca v Češki narodni dvorani. Sodelovanje so objubile vse stranke brez izjeme.

Nokomis, Ill. — Umrl je tu 30. dec. rojak Frank Deželak, 43 let star, oženjen, doma blizu Celja na Štajerskem.

Calumet, Mich. — Tukajšnja slovenska fara sv. Jožefa ima cerkvenega dolga samo še \$4,500, katerega upa izplačati letos. — Dramatično in izobraževalno društvo Phoenix si je izvolilo dne 7. t. m. sledeči novi odbor: Predsednik, Math Kobe ml.; podpredsednik, Jos. Plantz ml.; tajnik, John Klobar; blagajnik, John Hlenich; nadzorniki, Rev. L. F. Klopčič, Frank Kestner in John Lamut; igrovodja, Rev. F. L. Klopčič. Društvo je v dobrem finančnem stanju. — Gdč. Agnes Agnič se je na Novega leta dan vrnila na Soob, kjer je nastavljen kot učiteljica v javni šoli.

Milwaukee, Wis. — Izid semnja in veselice, katero so priredili "Zjedinjeni

Slovenci" v prid bednim rojakom po vojni in stari domovini v nedeljo 7. t. m., je bil več kot vsestransko zadovoljiv. Ostalo bo okoli \$500 čistega dobička. Poprejšnje prireditve so prinesle \$600, tako da znaša bančna vloga za slovenske vojne reveže sedaj že okoli \$1,100.00. Milwaukee častno reže svoje rodoljubno dolžnost. "Zelati bi bilo, da bi se našli posnemalci tudi v drugih naselebinah, in storilo bi se lahko zelo mnogo," piše milwauska "Slovenija", ki pravi nadalje: "Dosedaj se nobena druga naselebina ni nabrala tako lepe vsote, kot je ravno naša, akoravpo se druge ponašajo, da so večje po številu naših rojakov."

KAKO JE NAPOLEON MISLIL O VOJNI?

Napoleon Veliki je o vojni izrekel oziroma napisal naslednje misli: Vojna je potreba, kateri se človeštvo ne more odtegniti. Večni mir je himera; vsa zgodovina je prepletena z vojnimi svitom: Marsa imajo vse vere starega veka in še danes se proglašajo prvenstvo obci in vojnega duha najdemo tudi v običajih najkrotkejših ljudstev, ki občudujejo in nagrajujejo vrlino bojevitosti tudi v dobi miru, ko prisostvujejo in se navdušujejo ob telovadnih atletičnih igrah, ki so priprava na mogočo vojno. In vsi igrokazi, ki spominjajo na vojno ali na vojno organizacijo vnašajo ljudsko dušo, ki se pokori neki slepi sili, ki dremlje v vsakem človeku. To nam pojasnjuje, zakaj najdemo ljudstvo ob proglastitvi vojne napovedi pripravljeno za vsako žrtve. Končno — kaj je armada? Ljudstvo, ki uboga!

Dalje je Napoleon rekel o vojni: Neizbežne vojne so vedno pravilne. — Vojna je loterija, v kateri smejo narodi tvegati le majhne vsote. — Prisotnost vojskovedje je neobhodno potrebna; on je glava armade, on je vse. Niso bile rimske legije, ki so podvrgle Galijo, marveč Julij Cezar; ni bila kartaginska vojska, ki je vzbujala trepet republikanske armade pred rimskimi vrati, marveč Hanibal; niso bile macedonske falange, ki so prodrle do Indije, marveč Aleksander; ni bila francoska armada, ki je zanesla vojno na Wesero in Ino, marveč Turenna; ni bila pruska vojska, ki je sedem let branila Prusijo pred tremi največjimi evropskimi silami, marveč Friderik Veliki.

DVOBOJ NA PEČINI.

Vrli junaški slovenski črnovojniak Jakob Berlizg, doma iz okolice Brežič ob Savi, piše z italijansko-koroške meje:

Slovenski črnovojniaki taborimo na zelo visokih gorah ob meji Koroške in Italijanske. Imamo diven razgled na vse strani. Dasiravno je poletno solnce zelo vroče, vendar še imamo tukaj tudi dovolj snega in ledu. V nekaterih kotlinah leži večer sneg in led. Najhujše je spravljati živež in druge vojne potrebščine na te izredne višinske postojanke. Tudi patroliranje je po tem ozemlju zelo težavno. Marsikateri, ki ni vajen ozkih, v skalo vsekanih stezic, se zvrne v globoke prepade in nihče njegovih ne bo izvedel, kje se nahaja njegov grob.

Dne 19. junija sem kot četovodja šel s štirimi možmi na patroljo, da izsledimo, kje se skriva najbližja italijanska prednja straža. V moji četi je bil še tudi Miha Polesnikar, doma iz Ribnice. Ta fant je bil izredno korajžen. Ponudil se mi je, da bo šel za bližnjo skalo iskati sovražnika. Dovolil sem mu, a ga prosil, naj bo previden. Mi smo mu sledili. Ni trajalo dolgo, ko smo iz našega kritja opazili, da že pleza naš Miha po zelo strmi stezi k bližnji, v zrak strleči skali. Plezal je oprezno in potuhnjeno. Ko pride vrh skale, se nenadoma pojavijo pred njim trije alpinci. Hipoma je Miha skočil za bližnjo skalo, oni trije poltarji pa po ozki stezi nad njega. Sedaj, Miha, sem si mislil, je po tebi. A fant, prava planinska korenina, se je srečno in junaško izmuznil. Krepko se je postavil in po bliskovito zabodel prvega Italijana z bajonetom in ga strmoglavil v globočino. Sedaj pa napade Miha drugi Italijan; ta je bil hujši. Bil je to boj za življenje in smrt! Bojevnika sta drug drugemu odvrčala bajonete. Zdelo se nam je, da se iskre krešejo. Kdo bo zmagal? Tretji Italijan bi se bil rad vmešaval v borbo, a radi ozkega prostora tega ni mogel. Istotako je tudi nam bilo nemogoče prihiti na pomoč. In glej! Miha je napravil zopet močen sunek, prebodel je še drugega Italijana in ga strmoglavil v prepad. Tretji pa jo je medtem odkuril za nekaj korakov proč in je tako prišel na muho moji puški. Dobro sem pomeril in tako se je tudi tretji Italijan zvrnil s pečine. Miha se je kmalu na to vrnil; bil je ves krvav. Ko sem poročal našemu gospodu stotniku o Mihovem junaštvu, mi je rekel, da ga bo priporočil v odlikovanje.

AMERIKA, DEŽELA MORILCEV.

"New York World" priobčuje nek razgovor z bivšim poslanikom Združenih držav v Berlinu, Andrejem W. White, ki osvetljuje nezadostne ameriške sodne razmere. Odkar je White zapustil svojo poslaniško službo v Berlinu, se je podrobno pečal z kriminalno statistiko ameriških Združenih držav. Prišel je do zaključka, da je v Ameriki lažje umoriti človeka, kot pa ubiti kako divjačino. White se je izjavil, da sprejme kakoršnokoli stavo, da bo v tekočem letu umorjenih 5000 mož in žena v Združenih državah. Krivda, da se izvrši v Ameriki toliko hudodelstev, je po njegovem mnenju, ker so Amerikanci preveč dobrohotni napram morilec, ki jim vzbujajo dostikrat vsled prebrisanih celo simpatije. Pred 20 leti je bilo v Severni Ameriki vsako leto okoli 1500 umorov. Sedaj se dogodi, da se na leto pomori nad 8000 ljudi. Razmerje umorov nasproti številu prebivalstva je v Združenih državah trikrat večje kot v Kanadi in osemkrat večje kot v Belgiji. Belgija pa je dežela v Evropi, v kateri se dogodi po odstotkih preračuneno največ umorov. V Londonu se zgodi povprečno 13 umorov na leto; 11 morilcev plača svoj zločin z življenjem. V Ameriki pa usmrti šele vsakega 44. morilca.

Ne hranite mleka v bolnikovi sobi. Izkazalo se je, da uplivaajo duhovi, katere vdihavajo krave, močno na kakovost njihovega mleka. Francoski higienist dr. Viet, ki je stvar raziskoval, je opazoval dvanajst krav, katere so se pasle v bližini slabo zakopane mrhovine mrtvega teleta. Duh gnilobe, ki so ga vdihavale te krave, je zadostoval, da je izpridil njih mleko. Čudno je, da se je izpridilo tudi mleko krav, katere so prišle pri molženju v dotiko z onimi. Glasilo "Annales de medecine veterinaire", ki opozarja na to dejstvo, omeni še druge slučaje, ki kažejo občutljivost mleka napram du-

hovem. Če stoji posoda z mlekom poleg slabo zamašene steklenice s katranom vodno — kar se v bolnikovi sobi čestokrat pripeti — dobi mleko močan duh po katranu. Isto opažamo, ako se nahaja poleg terpentinovnega spirita. — Vse to nas opozarja, da je treba mleko iz bolnikove sobe odstraniti in da ne smemo piti ali pusti piti mleko, ki se je nahajalo nekaj časa v bližini bolnika, posebno če ima nalezljivo bolezen. Krave pa moramo držati v zračnih hlevih, kjer ni slabih duhov.

Zlat zaklad na reveževem vrtu.

Iz Petrograda poročajo sledečo zanimivo vest. Nek ubog delavec, ki je živel v veliki revščini, po imenu Timofijev, je kopal v svojem vrtu ter naenkrat zagledal v svitu solncea nekaj blesketati v zemlji. Kopal je in kopal dalje ter izkopal na dan plast zlata. Strokovnjaki so takoj konstatirali, da je delavec izsledil žilo zlata, katere vrednost je za enkrat nepreračunljiva. Timofijeva družina in njeni ubogi sosede se nahajajo sedaj v veliki ekstazi kajti čez noč so postali bogati ljudje.

Gospodarski napredek v Rusiji.

Državna poljedelska banka v Rusiji dela v velikem obsegu v proslah poljedelstva. L. 1912. je razprodala 363,000 desetini svefa, od katerih je 341,000 desetin darovala v svrhu ruskih posestev. Ostalo je prodala družbam in bankam. S pomočjo državne banke se je osnovalo zadnja leta 220,000 zasebnih samostojnih gospodarstev. Zemljo kupujejo zlasti od veleposelstnikov in Baškijev, katerim je malo del poljedelstva. Rečena banka je imela l. 1912. osem milijonov rubljev čistega dobička, ki se je pridel k rezervnemu fondu.

Severov Almanah za Slovence

za leto 1917 je sedaj gotov. Vprašajte vašega lekarnarja zanj, dobite ga zastonj. Ako ga on nima, pišite nam.

Kašelji

Severa's Gothard Oil

(Severov Gothardski Olje) je domač liniment za omejitve bolečin, ki nastanejo vsled prehlada, revmatizma in vnetja. Cena: 25 in 50 centov.

SEVERA'S BALSAM FOR LUNGS

(SEVEROV BALZAM ZA PLJUČA).

Otroci, kakor tudi odrasli smejo uživati to zdravilo, da celo najmanjši otroci bodo popolnoma deležni njegove do-brote. Rabite je proti kašlju, prehladu, hripavosti, pri ne-difterično bolnem vratu, proti bronhialnem kašlju, krčevitem kašlju in kašlju sploh, kakor tudi pri influenci.

Cena: 25 in 50 centov.

Vprašajte za Severova Zdravila v vaši lekarni. Izognite se ponaredb. s te. i. da vedno zahtevate pristna Severova zdravila. Ako jih ne morete dobiti v vaši lekarni, jih naročite naravnost od

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa

A. Nemanich, St.

Chicago Phone 2575

A. Nemanich, Jr.

A. Nemanich & Son

BANK

Real Estate Insurance Loans Renting

V lastnem domu 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Sprejemamo vloge in jih obrestujemo po

3%

in jamčimo absolutno varnost.

Kupujemo in prodajamo zemljišča v mestu in na deželi. Zavarujemo hiše in pohištva proti ognju, nevihti (tornado) ali drugi poškodbi. Kupujemo in prodajamo, ali posojujemo denar na Steel Stocks. Pošiljamo denar na vse kraje sveta po dnevnem kursu. Posojujemo denar na zemljišča in hiše. Izvršujemo terjatve in poslujemo kot administratorji, varuhi, konzervatorji ter v vseh enakah zadevah.

STRANI OBSEGA

430 veliki Slovensko-Angleški Tolmač

prirejen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UCITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljan poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja. Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti noben delavnik. Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri: **V. J. KUBELKA, 533 W. 145 St., New York, N. Y.**

ZIVLJENJE IN TRPLJENJE SLOVENSKEGA MLADENICA V VOJNI.

Franc Cergolj, bivši član šentviškega Orla, je poslal svojim starišem naslednji opis svojega življenja in trpljenja v vojni:

Gyoengyoes, 27. februarja 1915.

Ljubljeni domači! Namenil sem se, da vam opišem, kako smo korakali s slovenskimi fanti v Galicijo. Začel bodem od kraja.

Na bojno polje.

Kakor vam je znano, sem odšel 26. oktobra v vojaško službo. Po izvrševanju na bojno polje. Odpeljali smo se 19. decembra iz Ljubljane, vozili dva dni in v terek zvečer izstopili v ogrskem mestu B. Polno blata, da sem se kar ustrašil. Vreme je bilo slabo, močno je deževalo in potem je začelo še snežiti. Takoj prvi večer sem bil pošteno moker. Pridemo v sredino mesta; povelje: postavite piramide, snemite nahrbtnike! Jaz sem pri tem vprašal četovodjo, kam jih naj položimo. Odgovor: "Hudiča, kam hočeš drugam kakor v blato; čakaj, še spal boš rad v blatu!" In nato res položimo nahrbtnike na sredni cesti v blato. Meni se je sicer zdelo malo škoda nove stvari precej tako zamazati, pa kaj? Vojska je! Sedaj nam je treba prenočišča. Ali kje ga dobimo? Po dvehurnem čakanju vendar dobimo poslopje vodne žage, ki se ni več rabila. Spat je šla samo naša kompanija. Spal nisem dosti, ker me je zeblo in pod nami še močan šum vode; šele proti jutru sem zaspal na golih deskah. Neukročena burja je pihala skozi deske, s katerimi je bilo obbito to poslopje, tako da sem zjutraj komaj zlezel po lestvi navzdol, ves trd od mraza; posebno pa me je zeblo v noge, ker nisem sezul čevljev, kakor tudi drugi ne. Ob pol šestih dobimo malo čaja, potem smo pa naredili pravi vojaški marš. Tako smo prvi dan prekorčili okoli 37 km. Opoldne smo imeli samo eno uro počitka. Počivali smo ob poti na nekem bregu, ki je bil z brinjem obraščen. Tu smo taborniki, zakurili ognje in kuhali konzerve, nekateri celo kavo in čaj. Konzerve ni so prav dobre, pa morate, če hočeš kaj gorkega jesti. Pri tem izderem bajonet in nasekam velik kup brinja, podtaknem papirja in zakurim velik kres; to je bilo zame in pri tem sem pozabil na prejšnje težave. Zopet nastopim in odkorakali smo dalje. Pridem večer; ura je že deset. Kam spat? Tam na gričku stoji mala cerkva. Ukaz: "Prvi oddelek v cerkev!" Stopivši v cerkev se je vsak pobožno odkril in si pripravil ležišče na tleh. Cerkva je bila vsa lesena, kakor tla tako tudi streha, a kljub temu ni bilo mraz v njej.

Halo! Deset mož za nočno stražo: A., B., C., Cergolj tudi zraven, samo za eno uro; tedaj gremo. Jaz stojim 50 korakov od cerkve na starem pokopališču med grobovi, pri križu, ob katerem rastejo ciprese. Močno sneži; mojega sosedja, ki je bil komaj 50 metrov od mene, nisem razločil. Sedaj pridem g. nadporočnik, da pogleda, če je vse v redu. Imel je ogrnjeno belo nepremičljivo platno. Nisem ga spoznal; ko začne stopati čez grobove, mu zakličem na 20 korakov izza ciprese: "Stoj, kdo tu!" in namerjam puško. Legitimiral se je in prišel k meni; pri tem opazim, da je spraval samokres, ki je imel pripravljeno za vsak slučaj, nazaj v tok. Zameni straže in jaz odidem v cerkev, prižgem svečo in zapazim za vratmi tri zvočnice, ki se pisejo nikjer visel. Mislim si: revna cerkva, pri tem pa vendar lepo okinčana. Zlezem na podstrešje, ker v vsej cerkvi ni bilo več prostora kot za 60 mož; 24 nas je ležalo na podstrešju, drugi v cerkvi, in peli so božične pesmi, potem pa tudi pospali. Jaz sem pa na gorcih sveči zopet kuhali konzerve. Po tem se pripravil Materi božji in malo zaspiam, a ne dosti, ker je bilo mraz in je veter pihal skozi streho. Cerkva je bila pravoslavna. Zjutraj odkorakamo dalje proti cilju. Že se kažejo znaki vojske; tu ih tam se vidi v zemljo potaknjene leseni križi, spominjajo padlih junakov. Po ravnini sem našel celo pot 17 ubitih konj in troje goved. Bil je že večer; trudni, umazani in izmučeni pridemo v neko vas. Za gričem se je pa še bliskalo in zdaj pa zdaj se je čul grom topov.

Pri naših fantih sem opazil dobro voljo in večkrat sem jim dejal: Fantje, obre volje je treba, pa se vse prenese, fantje, le korajžo! In tako smo prekorčili 180 km brez godrnjanja. Tu kaj je zopet selo, ura devet, kam prenočišča iskat? Pod milim nebom je vseeno premrzalo. Dobimo ubožno hišico za 30 oseb prostora; pri teh sem bil tudi jaz. Sobica za 15 mož, ležalo nas je pa 30. Četovodja nam še naroči, da naj hitimo, če bi slučajno prišel alarm; ker sovražnik je že blizu.

Pred bojem.

Res se je to zgodilo ob dveh ponočih. Ob pol treh smo stali zopet ravnini vrstah, nobenega ni manjkalo. Nato nas g. nadporočnik nagovori primerno tako-le: Dragi prijatelji! Bratje Slovenci! Na Vas se zanememo, bodite kakor so bili Vaši očeti; ne-ustrašite

se, vsak naj bo pripravljen na vse težave, ki nas sedaj čakajo. Ali slišite strele na griču? Sovražnik se nam bliža; ne pustimo, da bi nam neprijatelj teptal našo domovino! Zatorej bodite vztrajni, kakor so bili naši očeti. Pojdimo pogumno v boj, ki nas čez par ur čaka, in domislimo, da gremo za našo drago domovino! Držimo se pri-se! Na Vas, Slovence, zaupamo! — Nato odkorakamo čez lesen most na drugo stran reke za brati v strelske jarko. Tu smo se morali neprestano umikati trenu in sanitetnim vozovom. V jarkih ob cesti je bilo blata do kolena. Sedaj pripeljejo težke havbice; brez vprašanja zavozijo s topovi na dveh kraljih v reko, ki je bila globoka, da se je top skrtil v njej, jezdecji so pa klečali na konjih, da si niso zmočili nog. Čez pet minut so že stali na drugi strani pod gričem v vrsti z vsem pripravljeno. Tu sem videl, koliko trpi živina, skoraj več kot človek.

Nadaljujemo pot. Ob cesti sem videl zakopane poljske baterije. Vse je bilo skrito, samo žrelo je pogumno molelo iz zemlje. Na desno je smekov gozd; torej vsi na desni grič, da nas bo gozd zakrival. Čez pol ure pridemo pred gozd, natakemo bajonete in se razprostremo v rojno črto.

Boj se začne.

Prispeli smo do sredine gozda v dolino, ki je bila pa močvirnata. Naenkrat rrbum rrbum! To so naše poljske baterije, ki imajo že cilj na sovražnika. Čez dobro uro nepričakovano prve ruske salve, tako dobro namerjene, da so se šrapneli razleteli ravno nad nami. Takoj sfršo se vlegli v močvirje. Zopet vse mirno in tiho. Vzpenem se na kolenih in komolcih, že ves premočen. Kako naj si pomagam? Snamem bajonet in oklestim prvo malo jelko pred seboj od vrha do tal; nato hočem še drugo — rrbum; rrbum; bum... Šrapneli. Vržem veje na tla in se vlečem. Zastonj; halo, naprej! Naš oddelek prvi, drugi — rezerva. Priplazimo se 300 korakov iz gozda; tu imamo sedem mrtvih. Povelja: "Na ravnino, sovražnik je v bližini!"

Krvav Božič.

Ležali smo na Božič v bojni črti. Naši topovi so začeli ob šestih zjutraj grmeti. Ruski ob devetih. To je bilo nekaj. Ležali smo 300 korakov daleč od Rusov v smrekovem gozdu in streljali. Bilo je tudi šest strojnih pušk, in sicer v okopih pred gozdom. V eni minuti zagrmijo iz 12 topov dvakrat zaporedoma v naš gozd. Takoj je 9 mož mrtvih. Ko se malo pomiri, pogledam po svojem sosedu Vidicu neko stvar na tleh. Pogledam bolje: Tovarša je zadel šrapnel v čelo in mu zadržal iz glave pognal možgane, ki so ležali ondi na tleh.

Ob pol 11: uri gremo s hriba v ravnino; tam so bili jarki na 100 korakov. Prvič ostanemo v prvem, potem se plazimo v drugega in tako naprej in v vsakem streljamo. Tu je eden dobil šrapnel do možgan in skozi levo oko, drugega je zasulo v jarku itd., v zadnjem jarku so bile puške že tiho, samo šrapnele so brečale, a letele so previsoko.

Ranjen.

Ob pol štirih hočemo udariti iz jarkov čez neko reko in na prosto. Vstanemo, a jaz sem takoj zopet na tleh; dvakrat se prevržem in se zavem, da sem ranjen. Plazil sem se 300 korakov po trebulu do nekega mostu, kjer me je sanitetni vojak obvezal. Nato so prišli še štirje sanitejci, me naložili na poljsko nosilnico in me nesli 3/4 km daleč do sanitetne postaje. Zdravnik me je pregledal in ukazal, da me nesejo v bližnjo hišo; ko pride kak voz, naj me nalože. Res me prinesejo v borno hišico; že priletna žena strese na tla kup slame, da se vlečem. Koliko bolečin sem prestal do tega trenutka, si je lahko misliti.

Bil je sveti Božič, a jaz tu na slami, težko ranjen, daleč od doma. Srce mi je napolnila žalost, a obenem se je že tudi oglašal up. V slabosti zatisnem oči; tedaj se oglasi ženica: "Pripravila sem vam čaj, pijte, odleglo vam bo." Vsradošen nad radodarnostjo revnih ljudi, ki sami nimajo kaj jesti, izpijem lonček čaja. In res mi je bilo bolje. Vzklonim se in se ozrem po oboji; zapazim dva otroka: deček treh let, deklica kakih pet let. Na skrini pa je ležal tudi neki vojak z obvezano glavo; prej ga nisem bil opazil. Spal je. Otroka sta me gledala še vedno nepremično. Kaj bi vama dal? Imel sem še dosti čokolade in to sem razdelil; tudi vojak je z veseljem sprejel. Bil je Oger, nisva se razumela. Ura je deset; pride vojak in naznani, da pride voz: "Nesel vas bom nanj, če ostanete tu, ste lahko jutri že v ruskih rokah. Naši se umikajo." Dam ženi nekaj novcev in se poslovim. Vojak me zadene in pri tem sem glasno zastokal. Odnese me na voz, žena naju spremi. Vidim, da si briše solze, smilil sem se ji. Voznik požene; zopet zajeham, krogla me je rezala v še sveži rani. Voz se je močno nagibal zda jsem, zdaj tje. Drugi vojak je šel za vozom, on je lahko hodil.

Bil je hud mraz in ležal sem na vozu nepokrit, voz se je pa tako leno in počasno kakor kak pijanec pomikal po razpokani cesti. Dostikrat se je tudi

ustavil. Tako je minula prva noč. Drugi dan je bilo ravno tako, samo da so še bolj počasi vozili. Zvečer drugega dne pridemo do ravnine, na kateri so postavili kolone. Tu so me predjali v drug voz, ki je imel streho. Med vsakim drugim vozom, ki so stali v vrsti drug za drugim, so zakurili ognje in kuhali kavo, čaj, konzerve itd. Na nekoliko bolj oddaljenem mestu so pa kurili večji ogenj, okrog katerega so sedeli slovenski fantje-vojaki. Peli so naše pesmi, kakor: "Na polju pa rože cveto, že fantje iz vojske gredo", "Tam za ruskim gričem", "Lepa si pomlad zelena", "Radecki je en fejšt gospod" itd. Ginjaiva je bila: "Na nebu zvezde se vajo, na vaši fantje pevajo" in "Fantje se zbirajo s kranjske dežele". Nato so sledile ena nemška in par božičnih ter "Lepa naša domovina". To so bili boljši fantje in peli tako lepo, da so me solze obliše. Polnoč je minila, glasovi pevcev so potihnil; žalost je močno snežiti. Ognji so ugašali, vozniki so pospali na vozovih. Noč je bila tiha, vse mirno, le tu pa tam se je čul udarac konjskih kopit. Jaz sem pa ječal na vozu in skoraj bi bil rad za vedno zaspal.

Prišlo je jutro; vojaki so kakor senca začeli korakati sem in tja. Zdanilo se je; meni pa je rana začela znova krvaveti, zato mi jo je dobri sanitejec prevezal. Vozovi so se zopet začeli leno pomikati dalje. Drugi dan je minil kakor prvi. Večer je, snega čez 20 cm; zakurijo ognje kakor prvo noč, mene pa so prenesli v bližnjo hišico. Tu so bili že en nadporočnik in šest vojakov, vsi lahko ranjeni. Bila je sama žena s štirimi otroci, mož v vojski. Drugim je skuhala krompir, jaz pa sem jo prosil, če ima kaj mleka. Takoj je stekla starejša hčerka k sosedu in prinesla za 10 krajcarjev pol litra še vročega mleka. Spijem mleko in snem nekaj kruha z medom, ki mi ga je dala dobra žena. To je večerja. Prinese nam slamo in položemo po tleh. Zjutraj me sanitejci zopet nalože na voz; med njimi je bil Setinovi iz Spodnje Šiške, ki je prav lepo ravnal z menoj. Zopet se odpeljemo. Na večer smo dospeli v ogrsko mesto; tu me preneso v neko hišo, kjer sem bil do naslednjega dne. Tu so bili tudi trije ranjeni Rusi. Drugi dan, nas vse štiri pripeljejo v telovadnico neke gimnazije. V tej je bilo čez 30 ranjenih Rusov in okoli 20 naših; s poslednjimi smo se prav dobro razumeli. Dobili smo tukaj prvo pomoč; zdravnik je vsakega preobvezal. Tudi mene so nese v prvo nadstropje, kjer mi je zdravnik prvič rano prevezal. Zvečer nas prepeljejo na kolodvor. Vozili smo se nato po železnici celo noč in cel naslednji dan. Bil je novega leta dan.

V bolnišnici. Grozne posledice ruske dum-dum krogle.

Pripeljali smo se v Gyoengyoes v gimnazijo. Ko so me gasilci vzeli z ga in položili na nosilnico, so dame položile cigarete name, a to sem opazil šele, ko so me v sobi postavili na tla; bilo je 37 cigaret, ki sem jih pa precej razdelil. Ta bolnica je bila za silo in čez štiri dni so nas prepeljali sem, kjer sem še sedaj. Tukaj sem šele videl vse čisto in v pravem redu. Umili in preoblekli so nas in položili v mehko posteljo. Drugi večer mi je naš dobri gospod zdravnik rano lepo izmil in preobvezal. Čez dva dni mi je vse udarilo skozi vato in povoje; kri pomešana z gnojem je tekla na posteljo. Prenemo me v operacijsko sobo, kjer mi zdravnik rano pretriplje in pregleda z iglami. Enkrat me stisne za stegno; prijel je za kroglo in jaz sem močno zakričal.

Vpraša me, če je šla krogla skozi? Jaz pritrdim, kakor je bil prvi zdravnik rekel. On pravi, je že dobro. Kaj bo sedaj? Dva-voja me primeta na nogo, dve sestri pa za roke; zamižajo sem. Zdravnik pa s škarkarji v meso, kajti rana je bila preoska, da bi kroglo vun potegnili, zato mi je rezal. Čutil sem, da se meso ne reže rado, tako pusto so tekle škarkarje. Od bolečin sem se skoro onesvestil. Zato so prenehali in mi rano obvezali. Dve noči nisem nič spal; kri mi je pritekla skozi obvezo in bolečine so bile strašne. Zopet me dva odneseta na operacijsko mizo. Tam vprašam, ali bo tako kakor zadnji; vsi: ne, ne, ne. Mislim, dobro, odvežemo, izmijemo; ojoj, zopet reže... Pri šest izarevi poteg vun — dum-dum kroglo. Bolečine so me premagale, da sem se onesvestil. Ko so me zopet spravili k zavesti, so me prenesli na posteljo. Začela me je tresti mrzlica. Spal nisem vso noč. No, in tako se je ponavljal cel prvi mesec; spal malo, bolečine, glavobol, vročina, mrzli ovitki, nič jedel itd. Drugi mesec mi je bilo nekoliko boljše, bolečine so pojenjale, rana se je zboljšala, po preteku dveh mesecev, se mi je pa na levi strani že zacelila. Sedaj smem tudi-že jesti, sem zopet zadovoljen.

O, saj bom še ozdravel!

Tako sem vam svoje doživljanje in trpljenje nekoliko opisal. Trpljenje pa seveda še ni prestano in še je treba na operacijsko mizo, kjer mi izrežejo in izčistijo rano. No, pa se že potprij, ker se mora. Le žal, da me bo Velikanoč še našla privezanega na postelji. Noga mi je še težka, čeravno ni nič otekla, napravil še nisem nobenega ko-

raka. Kdo bi mislil, da te vrste krogla tako čudno prime? Že tretji mesec sem tu, pa še ni rana zaceljena. Tu moj sosed je bil tudi ranjen skozi levo koleno in v enem mesecu je bil zdrav. Kost je imel prestrleljeno, pa že nogo pregiblje in že dobro koraka.

O, pa saj bom tudi jaz še ozdravel in še bomo šli k sveti Katarini in na Šmarno goro! Prišel bo zopet cvetoči maj, čeravno ne še letos, zato pa bodo drugi lepši. Kaj ne?... Oh, saj me ljubite, kakor jaz vas: Recite, da bodo drugi res lepši! Pri vas na domu bi bil zopet rad. Na vsaki dan svoje preteklosti se posebej spominjam, kakor lepo in srečno so nam minuli; tako se bom tudi enkrat spominjal na letošnjo Veliko noč, ki mi bo skoraj gotovo tu v bolnici preminula. Saj bodo pa druge lepše! Čas hitro beži, ne zmeni se za nikogar, samo vsele in nevesele sledove in spomine pušča za seboj; teh smo deležni tudi mi. Pri njih si pa mislimo: žal bo prišel čas, ko bomo pozabili na težke čase in le včasih pripovedovali o vojski naših potcem.

Prisrčen pozdrav vsem! — Vaš udani France. "Slovenec".

RAZNOTEROSTI.

Vzhodno-azijski pregovori.

Nemec Goethe je dejal svoječasno, da pregovori kažejo značaje narodov. Iz pregovorov, ki jih je nabral japonski pisatelj Sanday, so tudi vidni. V naslednjem par pregovorov: Bolje je grati, ko pa verze kovati. — Dela, ki prinese mnogo zasluga, se ne deli z drugim. — Siromaštvo ne doseže marljivosti. — Z vprašanjem se včasih začasno osramotiš, z nevprišanjem za celo življenje. — Kadar si izposoje, je blago lice, kadar pa vrača, srdito. — Ljubezen do umetnosti še ne naredi umetnika. — O vinu govori dva pregovora: eden pravi, da je vino najboljše zdravilo, drugi pa, da je vino mojster strupov. — Željni ne spadajo v juho. — Kdor ve, kaj je to bol, ta ni povoda ne da za njo. — Zanimivi so korejski pregovori, kakor jih priobčuje Erhardt iz Seoula: Pošten minister ne služi dvema kraljema, niti krepkostna žena ne spoštuje dveh mož. — Ako je voda v gori motna, potem je tudi v dolini, to je, ako so predstojniški zločini, potem so tudi njihovi službenci. — Vsaki dan reče trikrat, da umre (to je, laže in pretirava). — Kadar izvleče koga iz vode, bo zahteval še svojo izgubljeno torbo.

Izstradan milijonar.

V Odesi so našli občeznega milijonarja Kodrijan umirajočega v njegovi hiši. Umrl je na poti v bolnišnico. Kodrijan je živel zadnjih 17 let kot samotar, odkar je njegov brat, ki ga je zelo ljubil, izvršil samomor. Kljub temu, da je dobival velike dohodke s svojih posestev, je umrl vsled lakote, kot je dognala zdravniška preiskava. Ali se mu je otemnil um, ali pa je hotel na ta način izvršiti samomor, se ni moglo dognati.

Koliko je ljudi na zemlji?

Vseh ljudi na zemlji je 1,652,945,900. Od teh jih prebiva v Evropi 452,798,900, v Aziji 865,923,000, v Afriki 152,033,000, v Ameriki 175,046,000 in v Avstraliji 7,131,000. Na vsak kvadratni kilometer pride v Evropi 44 oseb, v Aziji 20 oseb, v Afriki 5 oseb, v Ameriki 4 osebe in v Avstraliji tudi 4 osebe. Po veroizpovedanju je 284 milijonov rimokatolikov, 116 milijonov grškoortodokscev, 210 milijonov pravoslavcev, 230 milijonov mohamedancev, 12 milj. židov, 220 milijonov brahmanov, 470 milj. budistov in 110 milijonov ajdov in brezvercev. Kristjanov je 367 odstot.

Milijonarjeva soproga v največji bedi.

Bivši solastnik tvrdke Leibenfrost v Doebingju, milijonar Rihard Starenbacher, je pred leti na prigovarjanje znanecv proti volji svojih domačih poročil revno dekle, s katero je že več let živel. Upliv domačih je bil pa močnejši nego ljubezen do lastne družine; Starenbacher svoji ženi ni dajal nobenih sredstev za življenje, tako da je morala vse prodati, kar je imela, da z otroci vred ni lakote poginila. 6. aprila lani je Starenbacher sploh zapustil svojo družino in se zanjo ni več zmenil. Poklican k sodnji je izjavil, da nima nikakršnega premoženja, ker je vse izgubil s špekulacijami. Uboga žena je bila z otroci na cesti; usmilili so se je dobri ljudje in tudi dunajska občina ji je že večkrat naklonila kako podporo ubožnih. Sedaj je žena proti Starenbacherju vložila tožbo na ločitev in je upati, da se tekom tozadnevne sodnega postopanja dožene, kaj in kako je s Starenbacherjevimi milijonskim premoženjem. Značilna za postopanje Starenbacherjevih sorodnikov je okolnost, da je Starenbacher pred poroko napravil testament, v katerem za svojega glavnega dediča imenuje ženo in otroke, po poroki je pa ta listina izginila.

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257

Louis Wise gostilničar VINO, ŽGANJE IN SMOCKE.

200 Jackson Street JOLIET, ILL. Sobe v najem in Lunch Room.

Ali ste že poslali naročnino? Papir, tinta in barva ter vse tiskarske potrebščine, stanejo zdaj tri do desetkrat več, kakor pred vojsko. Blagovolite poslati naročnino za celo leto \$2, ali za pol leta \$1, da vam list ne ustavi. Pod sedanjimi razmerami je treba točneje plačevati za list, če ga hoče kdo točno dobivati. Pošljite naročnino takoj, da ne pozabite.

VALENTIN FAJNIK, JR. BILLIARD PARLOR

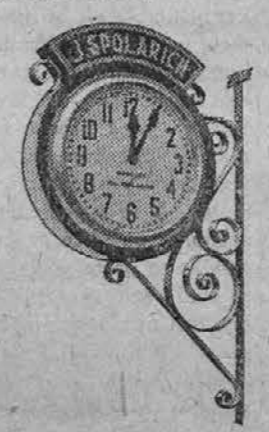
Tržim fine smocke in vse vrste duhan. DOBRODOŠLI!

402 MOEN AVE., ROCKDALE, ILL.

Tajnik društva sv. Družine v Rockdalu. Kdor hoče pristopiti naj se zglaš pri meni.

Prodajem vse vrste URE in ZLATNINO.

Primeni dobite vsako reč 20 odst. ceneje kot kerkoli druge. Prodajem samo jamčeno blago. Popravljam vse vrste amerikske in starokrajске ure in zlatnino za vsako delo jamčim. SLOVENCi IN HRVATI po celi Ameriki. Ako rabite dobro Uro ali drugo reč, pišite meni kaj bi radi pa vam pošljem cenno. Vsaka reč vas košta 20 od sto ceneje, kot bi plačali drugje.

JOS. SPOLARICH

901 N. Hickory St. JOLIET, ILL.

PROTIN (REVMATIZEM)

Domače zdravilo ponuja moč, ki je bil ozdravljen.

Spomladi l. 1893 sem bil napaden od živčnega in vnetega protina ali revmatizma. Trpel sem tri leta. Dopovem lahko onim, ki so isto skušali. Poskušal sem zdravilo za zdravilo, zdravnik za zdravnikom, a sem dobil le časno polajšanje. Konečno sem našel zdravilo, ki mi je pomagalo popolnoma in odstranilo bolečine. Dal sem že to zdravilo mnogim prizadetim, ki niso mogli s postelje radi trganja in ozdravljenje je sledilo v vsakem slučaju.

Priporočam vsakemu trpinu od revmatizma to vrednostno lečilo. Ne pošljite centa, le svoj naslov mi naznani, pošljem je zastonj. Ko ste ga rabili in ste prepričani, da vam je pomagalo, mi boste poslali en dolar. Jaz nočem denarja, če niste popolnoma zadovoljni ga poslati. Ali ni tako prav? Zakaj trpeti, če dobite zdravilo zastonj? Ne odlašajte! Pišite danes! Mark H. Jackson, No. 521 C, Gurney Bldg., Syracuse, N. Y. Mr. Jackson je odgovoren za resničnost gorenje izjave.—Pub.

JOSIP KLEPEC Javni Notar Kz 10let. skušnjo

izdeluje vse pravno in postavnoveljavne listine za vse slučaje. Če vam kdo plačo garnira: če potrebujete otkrot certifikat za delo; če imate kako drugo stvar za uređiti; tukaj ali v stari domovini se obrnite na mene 1008 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Antonija Rifel izkušena in diplomirana BABICA

907 N. Hickory St. Joliet. Chicago Phone 1617-W

Joliet Steam Dye House

Professional Cleaners and Dyers STRAKA & CO. Office and Works, 642-644 Cass Chicago Phone 4444, N. W. 483.

JOSEPH ZUPANCIC Stara slovenska gostilna

1121 E. S. Grand Ave., Springfield, Ill. Bell Phone 7899. Točim fino Anheuser & Busch St. Louis pivo, domače vino in žganje ter dišeče smocke. Vsi rojaki dobrodošli!

Slovencem in Hrvatom

naznanjnjemo, da izdelujemo in prodajamo fine cigare:

Lutra 10c Minikin 5c Mike's Best 5c

Michael Kochevar,

Chicago, Phone 1689-L Northwestern Phone 809

1208 N. Scott St. JOLIET, ILL.

Vaše obleke pošljite gladiti in čistiti k ROYAL CLEANERS AND DYERS 604 Collins St., Joliet — Chi. tel. 2588. I. BERZAK & CO.

Dopeljemo na dom v zavitku brez vsake gube.

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois. Prejema raznovrstne denarne uloge: ter pošilja denar na vse dele sveta. Kapital in preostanek \$300,000.00

C. E. WILSON, predsednik

Dr. J. W. FOLK, podpredsednik HENRY WEBER, kašir.

Mi hočemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselje postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopj mehki in trdi les, lath, cederne stebre, desk in šingline vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulici blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, oglasi se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi te bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na voglu DES PLAINES IN CLINTON STS.

Dr. Richter's Pain Expeller

zoper revmatizem in trganje bolečine in otrpnelost členkov in mišic.

Pravo zdravilo je v zavoju, kakoršnega vidite na sliki. Zavrnite vsak zavoj, ki ni zapечат s Anhor Trade Mark. 25c in 50c vseh lekarn ali pa pisarne ponj naravnost na F. Ad. Richter & Co. 74-80 Washington Street New York.

Garnsey, Wood & Lennon

ADVOKATI. Joliet National Bank Bldg. Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

John Grahek

...Gostilničar... Točim vedno sveže pivo, fino kalfornijsko vino, dobro žganje in tržim najboljše smocke.

Prodajam tudi trdi in mehki premož.

TELEFON 7612. 1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkomp. l. 1899. v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois. Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina: Za Združene države na leto...\$2.00 Za Združene države za pol leta...\$1.00 Za Evropo na leto...\$3.00 Za Evropo za pol leta...\$1.50 Za Evropo za četrto leta...\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljke naj se pošiljajo na: AMERIKANSKI SLOVENEK Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivaliča prosimo naročnike, da nam natančno naznajo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899. Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

21. jan.	Nedelja	Neža; Majurad.
22. "	Ponedeljek	Vincencij, muč.
23. "	Torek	Zaroka Marije D.
24. "	Sreda	Timotej; Babila.
25. "	Četrtek	Spreobrnit. Pavla.
26. "	Petek	Polykarp; Pavla.
27. "	Sobota	Janez Zlatoust.

III. NEDELJA PO SV. TREH KRALJIH.

Ponižnega in skesanega srca, Gospod, ne boš prezrl.—Ps. 19.

Izpraševanje vesti je kesanje, katero opravi naš um. Da kdo dobro spoved opravi, mora se kesati svojih grehov tudi s srcem.

Kesanje je sovraštvo do greha, dušna žalost, ker smo žalili Boga in trden sklep, da Ga ne bomo več žalili. Kesanje mora spremeniti naše srce, ker je prej veselje imelo nad grehom, sedaj ga pa sovraži in žaluje nad grehom. Zavoljo kesanja nam je greh nekaj hudega, četudi nam je bil prej sladec in prijeten. Kdor hoče, da mu Bog odpusti greh pri spovedi, mora na ta način spremeniti svoje srce. Bog greh prepoveduje, kaznuje in sovraži. Bog je neskončno svet, zato mora sovražiti greh in ne more odpustiti greha tistemu, kateri ljubi greh. To bi bilo zoper Božjo svetost. Bog sovraži greh zavoljo svoje popolnosti.

Zavoljo Božje popolnosti in svetosti je kesanje potrebno vsakomur, kdor hoče opraviti dobro spoved. Ker je Bog neizprogljiv, zato nima to pravilo nikake izjeme. Brez kesanja ni odpustanja, ne pri spovedi, ne izven spovedi.

Izmed peterih reči, katere so potrebne k zakramentu sv. pokore, je kesanje najvažnejše. Kdor je bolan, komur razum ne deluje več dobro, ne more vesti natančno izprašati. Kdor vмира, ne more več govoriti in opraviti pokore, kakor zdrav človek. Vsakdo pa se mora grehov kesati, če hoče, da se mu grehi odpuste. Če ne more več govoriti, kesati se mora grehov vsaj v srcu, ker brez kesanja ni odpustanja.

Kesanje je tudi potrebno pri zakramentu sv. pokore, ker je zunanje znamenje, katero je potrebno pri vsakem zakramentu. Pri vsakem zakramentu ste potrebni dve stvari: Nekaj vidnega, vidno znamenje, kar naznanja nekaj nevidnega. Kesanje je vidno znamenje in če tega manjka, vidno znamenje ni popolno; zato spoved brez kesanja ni zakrament in zato tudi ni odpustanja. Kakor pri sv. krstu ni zakramenta brez vode, tako pri sv. pokori ni zakramenta brez kesanja. Kesanje, katero moramo imeti za svoje grehe, mora imeti več lastnosti:

Biti mora notranje, splošno in nadnaravno.

Kesanje je notranje, kadar človek žaluje s srcem in dušo in sovraži greh kakor največje nesrečo. Ni dovolj, da bi kdo samo ponavljal besede z jezikom ali bral kesanje iz molitvene knjžice; kar človek zgovarja, mora biti tudi resnično. "O moj Bog, vsi moji grehi so mi iz srca žal, pravi grešnik pri spovedi. Komur ni resnično žal, da je grešil, ta se laže Bogu. Naslihan ogenj ni resničen, ne gori, ne daje toplote; kesanje, katero obstoji samo v besedah, ni kesanje, ker ne zadostuje za prejetje sv. zakramenta in ne dobi odpustanja grehov. Če bi kdo mobil kesanje s kakor grom močnim glasom in v vseh jezikih, v srcu pa bi ne imel kesanja, bi imel kesanje podobno samo naslikanemu ognju.

Kes mora biti splošen. Kesati se moramo vseh grehov—vsaj vseh smrtnih grehov. Če bi človek imel tri smrtno rane, pa bi zdravil samo dve, bi samo ta tretja rana povzročila smrt. Ali se moramo tudi kesati, če imamo samo male grehe? Ravno tako, kakor če ima kdo smrtno grehe, ker brez kesanja ni odpustanja. Če se vprašamo, koliko malih grehov je treba obžalovati, lahko rečemo, samo enega. Najboljše pa je, da se kesamo tudi vseh malih grehov. Kdor ima samo male grehe, stori prav, če pove še kak velik greh iz prejšnjega življenja; kajti dobro se je spovedati tudi že odpuščenih grehov, da si človek lažje obudi kesanje, ker se zopet spomni, kako je grešil.

Kesanje mora biti nadnaravno. Kesanje obstoji v tem, da je grešnik žal, da je grešil. Komur je žal, da je kaj storil, ima gotov vzrok, zakaj mu je žal. Nam je žal, ker je kaka stvar škodila našemu telesu ali duši in ker je škodila ali bo imela slabe posledice, katere bodo škodile na mali drugim. Nikomur ne more biti žal, da je kaj storil, kar ne škoduje nikomur. Kesanje brez vzroka bi bilo podobno rastlini brez korenin.

Kesanje mora imeti za podlago kaj hudega in zle posledice, katere sledijo grehu. Posledice greha so vselej zle; vendar so pa te posledice različne, zato tudi vsako kesanje ni enako. Pijane leži na postelji podoben le še človeški senec. Vidi, kam ga je nezmernost pripeljala, kolne in obžaluje svoj greh, ker je škodoval njegovemu telesu in ga pripeljal do strašnih posledic. etnik v ječi preklinja svoj greh, ker ga je pripeljal v ječo. Drugi grehi zopet spodbujajo zdravje, slabe razum, vzamejo zaupanje in dobro ime ali prinašajo sramoto. Taki vzroki vodijo marsikoga do kesanja, da do solz in prav srčnega obžalovanja. Tako kesanje pa je naravno in ne zadostuje za odpustanje grehov. Kesanje je nadnaravno, kadar se grešnik kesaja zaradi slabih posledic za večno življenje. Greh nas oropa posvečujoče milosti Božje; nespokojenega grešnika oropa večnega življenja in ga pripelje v večni ogenj; napravi ga sovražnika Božjega in zopet križa našega Zveličarja. Te posledice za greh so strašne. Kdor se zato kesaja greha, se kesaja in nadnaravnih vzrokov in tako kesanje je zaslužno za duševno življenje. To je nadnaravno kesanje.

Obžalovanje za greh, ker nam je škodoval v tem življenju, je naravno, brez nadnaravnega življenja. Če pa rečem, da mora biti kesanje nadnaravno, mislim, da mora biti navdahnjeno od Boga, imeti mora svoj izvir v verskih resnicah. Če imamo tako kesanje, bo naša spoved dobra, ker ponižnega in skesanega srca Bog ne bo zavrgel.

REV. J. PLAZNIK.

NAGOVOR SVETEGA OČETA, PAPEŽA BENEDIKTA XV.,

malim prvoobhajanjčkom v Rimu, dne 30. julija 1916.

Priobčuje Rev. J. Plaznik.

Spodobi se in čisto naravno je, da se otroci našega lastnega mesta Rima prvi odzovejo, zlasti na ta dan, dan žalosti, našemu vabilu, da pristopajo goreče in v velikem številu k mizi Gospodovi, ker so bližje srcu Kristusovega namestnika, boljše poznajo njegove potrebe, boljše sprevidajo njegove namene in njegovo žalost; kot tojeni rimski državljani boljše čutijo, četudi v nežni mladosti, kako vroče bije to srce za svet; potomci so srečnih prednikov v veri; v njihovih žilah se pretaka Tarcisijeva kri, katera silni njihova srca k mizi Gospodovi, kjer živi Oni, zavoljo katerega verujejo, kateri je vzrok, da so rimljani.

Hvaležni smo vam, kardinal, da ste nam napravili to veselje, da smemo gledati na te številne otročiče. Prišli so k nam od oltarja in mize nevidnega Boga, k vidnemu nasledniku Njegove oblasti in osebe Kristusove. Gledamo jih, ko dišejo iz sebe veselje in ljubezen, prinašajo nam svojo gorkoto, če goreče želijo zavoljo Božje ljubezni; prinašajo nam svoja otroška srca in vidimo jih, kako se odpirajo, da sprejmejo naš pozdrav; vidimo, kako njihova neoskrnjena ustica šepetajo najvišji molitve, katero želimo, da molijo pri skupnem obhajilu. Večkrat smo se z žalostjo vprašali,

če ni morda življenje, kakršnega živi dandanes človeška družba, četudi daleč od bojnega polja, a ne daleč od njenih strašnih posledic, popolnoma različno od krščanskega samozatajevanja, katero je dandanes tako potrebno. Z žalostjo smo morali pripoznati, da se ne kaže razdejanje, katero pride drugič na svet, po besedah sv. pisma, na njihovih obrazih. Nasprotno. Kljub vabilu k pokori, katera je tako potrebna zavoljo mesne strasti, se odraščeni ne znajo ločiti od posvetnega uživanja. Tresoči se za Zveličanje človeškega rodu, a ne obupajoči nad sočutjem Onega, kateri lahko ozdravi Svoje ljudstvo, se tolažimo z eno mislijo in željo: da bo ljubša Božjemu usmiljenju, večnemu Očetu, nedolžnosti nežnih otročičkov, kakor pokora odrasčenih ljudi. Zato smo se obrnili do vas, otročiči, da se vi ravno tako spominjate ljubezni svojih starišev, da lajšate njihovo gorje in ste jim v tolažbo v prihodnosti. Ravno tako se spominjate posebne ljubezni očeta vseh vernikov do vas, sladste grenkosti njegovega življenja, da postanete njegovo upanje.

Kolikor se vas tiče, otroci, in vseh otrok po celem svetu, kateri so danes prešli svojega Zveličarja, na vas, na tisoče obrazih, vidimo danes Božjo podobo, kjer odseva, kakor v čistem ogledalu, svetlost vaših duš. Na vaših ustnicah se kaže vsemogočnost. Vaše ustnice dopolnjujejo, kar ne more storiti srce.

Predvsem vsemogočnost, ki je hči nedolžnosti; v obeh Božjih namreč je vsak utrip srca, ki je ostalo neomadeževano, veliko več vredno, kakor spornikovo, katero je bilo očistočeno.

Te vaše ustnice so vsemogočne, ker jih je izuril Vsemogočni in jih dal vam zavoljo človeške slabosti, da se bojite zoper krivo svetovno moč. Za ta namen si je Bog izvolil slabotne.

Če vas naredi vaša nedolžnost in vaše slabosti tako mogočne, kako vas bo storila mogočne še posebna ljubezen, s katero vas ljubi Jezus.

In koga je Jezus objemal, razum otrok, koga je zbiral okrog sebe in koga je hotel imeti vedno pri sebi, če ne otrok? Kakšni, je rekel, da moramo postati, če ne kakor otroci, če hočemo priti v nebesa? O komu je rekel, da ga ne smemo prezirati, čegave duše so mu bile najbolj pri srcu tako, da če kdó poškodeje te, da naj bi se potopil v globočino morja? Iz Jezusovega nauka posnemamo, da je položaj in oblast otroška podobna dednemu knezu, kateri niso določeni za kako minljivo kraljestvo tukaj na zemlji, ampak za nebeško krono, talium est enim regnum coelorum. Zato imajo v nebesih, v njihovem kraljestvu, svoje lastne služabnike, kateri tolmačijo njihove priprošnje pri Bogu, kakor ministri na zemlji, kateri tolmačijo prošnje enega vladarja drugemu. Ti služabniki, kateri so njihovi, namreč angeli, so znani Bogu, ker vedno gledajo Očetovo obličje.

Na tako vsemogočnost smo računali, ko smo vas povabili na ta dan žalostnega spomina, da pristopite k mizi Gospodovi.

Kak velškanski namen smo imeli, ko smo vas povabili, so vam razložili vaši župniki in učitelji pod modrim vodstvom kardinalnega vikarija. Gotovo vas niso pozabili poučiti o vsem, kar more vaš razum zapopasti.

Da pa se vtisne ta dan globoko v vašo dušo za celo življenje in da se boste spominjali, kaj vam je govoril v tem žalostnem času namestnik Kristusov, naj vam se povemo, dragi otroci, da je že dve leti, kar so padli možje in so bili vmorjeni, kateri so bili tudi nekoč nedolžni, kakor vi. Vaše srce je mehko po naravi in želi vse dobro, kakor Jezusovo. Vaša domišljija je narejena za vesele slike, katera se zgraža nad grozoto, ne more zapopasti vmorov, katere prizadevje človek človeku. Nekateri izmed vas bolj občutijo odmev zla, ker je mogoče vaš oče, brat ali sorodnik šel v vojsko in ga ni bilo nazaj in je bil morda — česar jih Bog varuj — ranjen, vjet, zginit. Pravega strahu pa večina izmed vas ne zapopade. Dovolj je za vas, da razumete, kar vam bo zgodovina pozneje boljše pojasnila, da ste priče najgroznejše zaloigre človeškega sovraštva in človeške podivjanosti. Vi pomagate zadostiti Bogu za kazen, katero pošilja skrivnostno po rokah pokvarjene družbe.

Mi pa, oče vseh vernikov, v čegar srcu se zbira vsa žalost in vzdihovanje vseh naših otrok in ga presunja, mi smo opominjevali in molili.

Do sedaj ni imel naš opomin, da bi odložili orožje, vspeha; zastonj so bili naši razlogi in opomini k pravici, katera naj bi končala nečastno mesarjenje. Kakor se potapljač človek pože za desko, tako smo se oprlije vašega vsemogočnega sredstva, vaše nedolžnosti.

Morda smo utrujeni šibe, s katero tepe Bog svoje neposlušne otroke. Vaši nedolžni vzdih G. bodo morda ganili; kajti, podobni so žalovanju Njegovega sina, Zveličarja sveta. Morda bomo videli sina Hagarjevega zopet pri oltarju, tavajočega v smrtni puščini, obsojenega na smrt s svojo materjo vred. Ko je Hagar izgubil vse upanje in ko se je mati vdala v smrtno usodo, exaudivit Deus vocem pueri

de loco in quo est, kakor je zaslišal Hagar glas z neba: "Ne boj se," tako bo morda Bog poslušal otroško priprošnjo, exaudivit Deus vocem pueri de loco in quo sunt, to je, pri oltarju in njihovi nedolžnosti zaupal sporočilo upanja in rešitve.

Oprimate se toraj roke Kristusovega namestnika, dragi in vsemogočni otroci in podpirajte njegove neizpremenljive želje s svojo predragi molitvijo.

Ali vam bodo sledili vaši stariši, bratje, vsi odraščeni v vaših družinah in slušali vašo ponižno željo? Da, sledili vam bodo, ker se srce Božje ne more ustavljati vašemu molodovanju; ne bodo se mogli ustavljati vašemu zgledu vsi, kateri so vam dragi, ker vi ste jim vse.

Veste, kaj želimo? Želimo, da človeška družba konča sovraštvo in mesarjenje. Napravila se je podobna Kajnu, naj postane še podobna Abelu v delih miru in odpustanja.

Kako? Mi ne dajemo nikakih predlogov, ker se bojimo, da bi se vsi naši otroci, kateri so nam enako dragi, ne strinjali v vseh predlogih.

Dovolj je, da ponovimo danes svojo željo, njeno izvršitev pa izročimo Vsemogočnemu, čegar mesto zavzemamo. Ta bo vredil, ker njegovi sklepi so ljudem nedosegljivi; ve namreč, kako bo najbolj prav za človeka. Kar bo storil, se bo najbolj strinjalo z večno in najvišjo dobrotto.

Med tem časom pa, dragi otroci, naj bo tu v mestu Rimu in po celem svetu, posebno še na onih žalostnih prostorih, kjer divjata ogenj in meč, naš poslanec miru.

Samo en otrok je ganil Božje srce zavoljo Njegove velike milosti; in sam otrok, katerega so položili v naročje mornarju Albuquerqueu blizu rta Dobre Nade; je večkrat potolzal vitar in rešil ladjo. Ali ne bo tisoč, milijon otrok ganilo srca ezusovega danes?

Da, otroci, posnemajte hebrejske otroke, kateri so korakali nasproti zmagovalnemu Zveličarju. Noseči oljčne veje so častili v svoj ipriprostosti Zveličarja, dajali čast in slavo kralju miru in klicalih hozana sinu Davidovemu. Tudi vi dvignite oljčne veje, nedavno pozabljeno znamenje in bodite oznanjevalci, delilci, da, začetniki miru.

Bog, kateri je rešil smrti izraelove otroke zavoljo krvi na podbojih, reši tudi vas same, vaše družine in cel svet prehljanja krvi, zavoljo predragocene krvi, katera je oblivala križ Njegovega Sina, katera je danes na skrivnostnem način poručila vaše ustnice, še enkrat v znamenje Zveličarja in odpustanja, katerega lahko da Jezus sam.

Naj Bog hiti blagosloviti želje, katere nam prihajajo bolj iz srca, kakor iz ust.

APOSTOL KATOLIŠKEGA ČASOPISJA NA FRANCOSEM.

Pred par leti je katoliški Pariz popokal moža, ki je zaslužil ime apostola katoliškega časopisja na Francoskem. To je bil asumpcionist F. Bailly, ustanovitelj velikega katoliškega lista "La Croix", ki je še danes vodnik katoli-

skih Francozov. Ko je "La Croix" prvič izšel, je njegov izdajatelj okrasil čelo lista z velikim križem — "boljše kot vsaka reklama", je menil P. Bailly. Razprostrte roke križa bodo privabile cele vrste čitateljev. In pogumni izdajatelj, ki je vse svoje trudapolno življenje zasravljal v prosep katoliške misli, se ni motil. Kmalu je postal "La Croix" eden izmed najuglednejših listov francoske prestolnice in je po velikosti na petem mestu. Imel pa je P. Bailly težke boje, kajti nekateri so se spodbikli ob znamenje križa in dosegli, da je tedanji pariški nadškof prošil Baillyja, naj ga opusti. S težkim srcem se je ta udal in dal natisniti manjši križ. Čez nekaj dni pride P. Bailly zopet k nadškofu in mu prinese prav velik zavoj pisem od naročnikov, ki vsled te novotarije niso hoteli več sprejemati lista. Temu argumentu tudi nadškof ni mogel kaj in takoj drugi dan je izšel list zopet z velikim križem na čelu. Se iz nekega drugega slučaja odseva jasni in odločni značaj P. Baillyja. Ko je masonska vlada bila na tem, da oropa cerkev njene lastnine, so tudi asumpcionisti pričakovali, da jih izženo iz Francije. Pater Bailly je ravno maševal, ko prispe v samostan policijski komisar z vladnim ukazom. Ne meneč se zanj je dalje čital mašo in tako tudi drugi menihi. Komisar, ki je vedel, da maša ne more dalj trajati kot pol ure, hoče počakati konca. Toda minula je cela ura, še več, a Bailly je še vedno bral. Konečno se komisar naveliča in pristopi k oltarju, povprašajoč, kako dolgo bo še trajalo sv. opravilo. "Ne dolgo", je odvrnil P. Bailly ter pričel s čitanjem trpljenja Kristusovega. Na ta način je moral policijski komisar prisostvovati dveurni službi božji in je šele potem izvršil vladni ukaz.

Tudi sicer so se stavile Baillyju mnogotere ovire. Ko je Croix prvič izšel, je imel pod naslovom besede "ournal a un sou". Toda že naslednjega dne mu je oblast zabranila ta stavek, češ, da je Francija v veliki revoluciji slovesno odpravila decimalni sistem in da "sou" več ne eksistira, ampak samo frank in centim. Kdor tedaj govori o "sou-u", prelamlja s tem temeljna načela države. P. Bailly se je pač moral udati neumnostim in sikanam birokratizma ter je odslej pisal "Journal a 5 centimes". Ali številni naročniki je kljub temu rastle in se množilo. P. Bailly je visoko cenil apostolat katoliškega časopisja. Zato ga je nemilo zadel ukaz Leona XIII., da naj se umakne s političnega torišča. S težkim srcem se je udal. Eden njegovih zvestih sodrušnikov piše v "XX Siecle" o tej stvari sledeče: Ko sem nekega jutra prišel v Rue Francois, zagledam policijo, ki je udrla v samostan asumpcionistov, da izvede tu hišno preiskavo. Par tednov pozneje se je asumpcionist iz Rima prepovedal nadaljno sodelovanje pri "La Croix". Kljub temu, da je bil list delo njegovega duha in srca, se Bailly ni niti manj ustavljal papeževemu ukazu ter mirno predal priljubljenemu uredništvu posle naslednikom, toda drugo jutro sem ga našel v njegovi celici — jokajočega. Ko se je nekoliko umiril, mi reče: "Poglejte, usoda stori vse prav, kar stori, toda nevarnost grozi delom, ki so odvisna od edine osebe. Bog je vezi razrdl, ki so me družile s listom."

Po odstopu od lista "La Croix" se je Bailly odtegnil javnemu življenju. Toda njegovo ime je slovelo dalje, kar je jasno dokazala njegova smrt. Vse časopisje, tudi nasprotno, je počastilo spomin umrlega plemenitega časnikarja.

Evropejke v haremh.

Angleški raziskovalec tujih dežev Foster Fraser je nedavno opozoril javnost na to, da se v haremh perzijskih in drugih orientalskih velikašev nahaja mnogo belih žena. Za primer navajamo nesrečno usodo neke Angležinje, ki je veliko let zdihovala v nekem perzijskem haremu. Neki perzijski velikaš iz spremstva šaha Nasr-ed-Dina se je seznanil z njo o priliki šahovega obiska v Londonu. Zasnubil jo je in poroka se je vršila po katoliškem obredu. Nato je Angležinja v spremstvu sestre sledila Perziju v njegovo domovino. Prišedši v Perzijo, jo je mož takoj vtaknil v svoj harem, kjer je šele izvedela, da ima Perzijec že več žena. Pomagati si pa ni mogla, ker je bila zaprt v haremu in popolnoma ločena od zunanjega sveta. Čez več let je Perzijec umrl in Angležinja se je hotela vrniti na Angleško, toda šele po večmesečnem velikem trudu se ji je s pomočjo soproge nekega angleškega diplomata posrečilo doseči osvobojenje, a tudi tedaj le pod pogojem, da se bo vrnila, kakor hitro bo njen sin 16 let star. Kasneje se je na Angleškem zopet poročila. Fraser pravi, da, kolikor je njemu znano, zakonske zveze Evropejck z Orientalci skoro nikdar nimajo srečnega konca. Pripoveduje o nekem drugem Angležinji, ki se je poročila z nekim Siamcem. V Siamu se je mož kmalu ločil od nje, da bi se po treh mesecih po siamski postavi lahko poročil z drugo. Vrnila se je na Angleško, kjer pa postavno velja za poročeno in se iprotej ne more v drugo poročiti.

Slovenski Antoni v Jolietu, pozor!

Praznik sv. Antona se je obhajal v sredo, dne 17. januarja, in ker smo drugi dni preveč obloženi z vsakdanjim poslom, bomo letos obhajali najslavesneje NAŠ GOD v soboto popoldan in zvečer, dne 20. januarja, in sicer v moji ostlini na vogalu Indiana in Jackson cest. Poleg najboljših domačih in importiranih vin, žganja ter svežega piva in dišečih smodk, tudi bomo imeli okušno domačo pečenko za prigrizek. Poleg tega bo še mnogo druge domače zabave.

Vsak rojak je prost vstopnine, a vsi gg. rojaki Antoni, Toneti in Tončki, so pa najuljudnejše vabljani na to našo redko slavnost.

Dobrodošli!
Anton Bolte,
SLOVENSKA GOSTILNA,
vogal Indiana in Jackson cest, Joliet.

VILLAGE OF MONTAUBAN WRECKED BY WAR, SHELLS SPARE RELIGIOUS STATUE

CELA VAS RAZDEJANA, SAMO MARIJIN KIP OSTAL NEPOŠKODOVAN.

Preiskavač razvaline francoske vasi Montauban v ozadju britanske bojne linije ob reki Somme, je oddelek britanskih vojakov našel krasen kip Device Marije nepoškodovan, akoravno je bilo prav vse naokrog razbito v kosee po nemških topniških izstrelkih. Ob vznjožju kipa so našli ogromen nemški izstrelak, ki ni razpoknil. Videti ga je na sliki.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915
Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Vstanovljena 29. novembra 1914

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Pre. predsednik.....GEORGE STONICH, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
I. podpredsednik.....JOHN N. PASDERTZ, 1506 N. Center St., Joliet, Ill.
II. podpredsednik.....GEO. WESELICH, 5222 Keystone St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik.....JOSIP KLEPEC, Woodruff Road, Joliet, Ill.
Zapisnikar.....ANTON NEMANICH, Jr., 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik.....JOHN PETRIC, 1202 N. Broadway, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

JOSIP TEŽAK, 1151 North Broadway, Joliet, Illinois.
MATH OGRIN, 12 Tenth St., North Chicago, Illinois.
JOSIP MEDIC, 918 W. Washington St., Ottawa, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

ŠTEFAN KUKAR, 1210 N. Broadway, Joliet, Illinois.
JOHN JERICI, 1026 Main St., La Salle, Illinois.
JOHN J. ŠTUA, Box 66, Bradley, Illinois.

GLASILO: AMERIKANSKI SLOVENEK, JOLIET, ILL.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani (icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem glavnega odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

NAZNANILO.

PRAZNIK SV. DRUŽINE obhaja katoliška cerkev vsako leto na tretjo nedeljo po sv. Treh Kraljih.

Letos se obhaja na dan 21. januarja, to je: prihodnjo nedeljo.

Vsi člani in članice D. S. D. naj bi ta dan povzdignili v duhu svoje misli k presv. Družini, patronom naše organizacije in jo poprosili nje mogočnega varstva.

Društvene vesti.

Ottawa, Ill., 10. jan. 1917. — V štev. 6. Am. Slov. od 15. dec. 1916 je bil priobčen odbor društva sv. Družine štev. 5 D. S. D. za leto 1917.

Na mesečni seji 7. januarja 1917 se je odbor radi važnih stvari nekoliko spremenil.

Odbor za leto 1917 je sledeči:
Predsednik, Anton Russ, 1104 Chestnut str.

Podpredsednik, Nick Kozarič, 1006 Poplar str.

Tajnik, John Lubščina, 1115 Canal street.

Zapisnikar, Martin Hren, 833 Michigan str.

Blagajnik, John Nemačič, 528 La Fayette str.

Nadzorniki, Frank Lass, Frank Remšak, Math Gregorič.

Pozdrav vsem članom in članicam D. S. D. Amer. Slov., glasilo D. S. D., pa želim obilo sreče.

S pozdravom
John Lubščina, tajnik.

Pittsburgh, Pa., 15. jan. — Vsem članom in članicam društva sv. Družine št. 11 D. S. D. v Pittsburghu, Pa., se tem potom naznanja, da bo v nedeljo 21. januarja redna društvena seja v K. S. Domu na 57. cesti. Vsi udje so naprošeni, da se snidejo v dvorano po prvi sv. maši. Zraven družih dobrih predlogov v prid društva se bodo prečitali tudi račun od ustanovitve društva pa do 31. dec. p. l. Upam, da do seje pridejo tudi društvena pravila, in vsak član ene dobi. Kakor je že člane seje pridejo tudi društvena pravila, in druge tiskovine pri Amerikanskem Slovincu. Ker vsaka poštna in cena trvdka ima dovolj naročil, ravno tako je s tiskarno A. S., vsled tega moramo malo počakati, da dobimo dobro blago, da nam ne bo treba vsako leto novih naročati.

Kakor tiskovine, tako smo tudi v listu "A. S." oglašali in delali reklamo za naše društvo. Le poglejte, koliko "čuda": pred desetimi meseci nihče ni vedel nič o društvu sv. Družine v Pittsburghu, in danes, hvala Bogu, je že cela armada! Zatorej člani in članice, le tako naprej, bodite složni in delavni! Za društvo skrbeti moramo, da naredimo svoji bolniški blagajni trdno podlago. Za usmrtniško blagajno imamo dobrih mož, na krmilu, z več dobrimi in močnimi društvi. Naše društvo je pretečno leto lepo napredovalo; dasiravno smo imeli ob ustanovitvi veliko stroškov, ni bolniška blagajna še dotaknjena. Zato se vsem članom in članicam odbor toplo zahvaljuje za njih trud. Tudi vam se v bodoče priporoča, da ostanete zvesti in naklonjeni odboru in svojemu društvu, potem nam bo obstanek zagotovljen.

Marsikateri izmed nas po nedolžnem trpi krivico, toda pomirimo se s tem, da smo člani (ice) dobrega katoliškega društva in Družbe in da se nečemo z nobenim kregati, ker s krega-

njem ne napredujemo, ampak obratno. Najboljše bo, da hodi vsak pod svojo zastavo.

Upajoč, da vsi cenjeni člani (ice) vpoštevajo te vrstice in da se udeležijo prihodnje seje, ostajam s sobratiskim pozdravom do vseh članov in članic D. S. D.

Geo. Weselich, tajnik.

Waukegan, Ill. — Iz urada društva sv. Družine štev. 6 D. S. D. se naznanja vsem članom in članicam zgoraj omenjenega društva, da se naj polnoštevilno udeležijo prihodnje redne seje dne 21. januarja v navadnem prostoru ob poludrugi uri popoldan zaradi več važnih stvari, ki se imajo vršiti. Na tej seji bo dobil vsak član svojo društveno plačevalno knjižico in oddal svoj naslov, da v slučaju bolezni je močee bolnika obiskati na domu, kjer stajuje. Ker je pa že bilo od bivšega tajnika nekaj proglašeno, ali ne popolno, naj jaz proglasim sedaj v polnem številu imena novega društvenega odbora ki ima zastopati društvo za leto 1917. Odbor tvorijo sledeči:

Predsednik, John Zupančič, 834 — 10th St.

Podpredsednik, Frank Japelj, 1338 Wacward ave.

Tajnik, John Jamnik, 604 — 10th St.

Zapisnikar, Frank Hodnik, 1338 Wacward ave.

Blagajnik, Joe Drašler, 66—10th St.

Nadzorniki, Anton Marinič, 10 St. N. C.; Joseph Habjan, 1118 McAllister Ave., N. C.; in Marija Madrič, 1122 McAllister Ave., N. C.

Zastavonoša, Frank Jereb, 1046 S. Lincoln St., N. C.

Društveni poslanec Leopold Kuneč, 1347 Wacward Ave.

Društveni zdravnik, Dr. Jolly, Park ave. and 18th St. N. C.

Celemu odboru in ostalim članom in članicam pa želim mnogo uspeha in naprednosti za to naše mlado društvo in Družbo. Naj si pa vsak dobro zapomni, da pravočasno pride na svoj prostor, da čim prej bo mogoče sejo pravočasno zaključimo, ker potem se bo vršila druga seja za druge stvari.

Vsem članom in članicam omenjenega društva želim srečno novo leto in mnogo naprednosti. Z bratskim pozdravom

John Jamnik, tajnik.

Kakšen bodi mož?

Učenecm in učenkam glavne šole v Newtonu so, kakor se poroča iz Londona, nedavno dali za nalogo vprašanje, kakšne lastnosti mora imeti pravi mož? Otroci so tako dobro odgovorili, da je ravnatelj nekatere naloge obelodanil v nekem angleškem listu. Deklice so sploh vse brez izjeme izjavile, da sta hrabrost in odločnost najodličnejši lastnosti pravega moža. 9-letna Alice Isherwood je napisala tole: "Mož mora biti v prvi vrsti hraber in mora brez pomisleka svoje življenje zastaviti za rešitev tistih, ki se nahajajo v nevarnosti. Ako ima premožnejše, ga ne sme trošiti samo zase, marveč mora podpirati revne in bedne, a o svojih dobrih delih ne sme drugim pripovedovati." 11letna Sara Anna

Harrison je napisala ta-le lepi essay: "Po mojih mislih je samo tisti pravi mož, ki pošteno dela, ko pa je s svojim delom gotov, pa še drugim pomaga. Pravi mož se ne sme brez razloga zaklinjati, ne sme se opijati, varovati se mora laži, ne sme jemati jajčec iz ptičjih gnezd, tudi ne sme mučiti nedolžnih živali. Kdor zlostavlja svojo ženo, ni pravi mož, marveč strahopetec, ki se znaša nad slabejšim. Pravi mož mora domoljubno vzgajati svoje otroke in ne sme dovoliti, da bi se z njim ali z materjo premalo spoštljivo pogovarjali. Tudi nasproti svoji tači mora biti vedno ljubeznjiv in ne sme pozabiti, da se ima njej zahvaliti za svojo soprogo." 9letni Mildred Kenyon je goreč patriot; tako-le piše: "Pravi mož mora imeti čvrste mišice in mora znati dobro streljati, da more koristiti svoji domovini, ako izbruhne vojna. Kdor se ne odkrije, ko se kralj mimo njega pelje — ni pravi mož!" 11letni Arthur Hodgson lakonično pravi: "Pravega možta ne dokazuje lepi dolgi brki, marveč hrabrost, dostojnost, resnicoljubje, zmernost in snaž-

nost. Kdor teh lastnosti nima, ni pravi mož, tak je — brez spola."

Nekoliko pariške statistike.

Leta 1912 je bilo v Parizu 31,611 porok; v 61 slučajih je bil ženin 25 let starejši nego njegova nevesta, v 7171 slučajih so bile pa neveste starejše nego ženin. Od 2905 vdovcev jih je 813 znova stopilo v zakon še preden je poteklo prvo leto po ženini smrti; 57 jih je bilo, ki so že 25 let živeli kot vdovci. Vdovec se mnogo manj ženi; tako se jih je od 2525 vdruge poročilo samo 21. In še med temi večinoma take, ki so bile že po 20 let vdove. 19 ženinov je bilo 75 in več let starih, dva sta imela že 78 križev. Mnogi mladi zakoni niso dolgo trajali; tako je bilo ločenih šest parov, v katerih mož ali žena še nista imela niti 20 let. Še slabše je pa med starimi zakonskimi pari, med katerimi se jih je ločilo 60, ki so bili že 75 let stari. — Najpogostejši vzrok za ločitev je "težka žalitev"; radi nezvestobe je bilo le 400 ločitev. V 253 slučajih je nezvestoba zakrivil mož, v 173 žena.

IZ STARE DOMOVINE.

PRIMORSKO.

— Smrt na bojišču. Martin Gosak, poročnik, je padel 11. oktobra v borbi pri Lovkvi. Star je bil šele 22 let in doma iz Žic.

— Kostrunje meso prodajajo v Trstu te dni po 3 K 68 vin. kilogram prednji deli s priklado, po 4 K 40 vin. kilogram zadnji deli s priklado.

— Nemška realna gimnazija v Opatju. Dne 18. novembra je bil na nemški šoli v Opatju otvorjen prvi razred novoustanovljene realne gimnazije. Nadaše se je oglasilo več dijakov za takozvane zaposlovalne tečaje. To so tečaji za učence višjih razredov kake gimnazije ali realne gimnazije; poučujejo jih državni učitelji in na koncu vsakega tečaja bodo mogli vprikladiti se k izpitom.

— Med vjetniki z Goriškega, ki so umrli v Srbiji, čitamo imena: Josip Pahor iz Opatjega sela, umrl dne 28. novembra 1915 v Oleskini; Anton Špacapan iz Ozeljana, umrl dne 31. marca 1915 in Fran Žega iz Dutovelj, umrl dne 28. februarja 1915 v Čacku.

— Poklonitev tržaškega slovenstva cesarju Karlu I., ki se je vršila na trškem namestništvu, je bila sijajna manifestacija, ki ostane neizbrisno zabeležena v zgodovini tržaških Slovencev. Odposlanstvo, ki je šlo na namestništvo, da izrazi Nj. Veličanstvu svoja čustva napram vladarju, je bilo eno najštevilnejših, kar jih je kdaj ob podobnih slavnostnih prilikah prestopilo prag namestništvene palače. Zastopniki so bili vsi naši slovenski zavodi, društva in udruženja, politična, kulturna in gospodarska, vseh skupaj velikansko število 190. Zlasti pa nas je veselilo, da je bila tudi častno zastopana naša okolica, tudi zgornja, ki naj huje čuti težave vojne. Prav posebno pa je vzbujala pozornost in, lahko tudi rečemo, odkrito občudovanje krasna in pestra noša naših vrlih okoličank, ki so se, petero po številu udeležile poklonitve in tvorile v velikem krogu same svečanostne črtnine ljubek otroček, ob katerem se je zaustavilo oko vsakogar navzočih.

— Iz ruskega vojnega ujetništva so se oglasili oziroma poslali pozdrave naslednji goriški Slovenci: Peter Bižetnik, doma iz Slatne h. št. 148, pošta Grgar pri Gorici; France Batistič, doma iz Solkana, h. št. 24 ob Soči; Leopold Pavlin, doma iz Ajševce pri Gorici; Ljudevit Kglot, doma iz Bilj, h. št. 216, pri Gorici; J. Švara, doma iz Preserja, h. št. 23, pri Komnu; J. Pipan, doma iz Svetega pri Komnu; Fr. Stepanič, doma iz Temnice h. št. 10, pri Komnu; Jožef Zavadlov, doma iz Dolenje Vrtojbe, h. št. 27, pošta Sent Peter pri Gorici; Rudolf Muromec, doma iz Gorice (via Campo santo 2). — Iz ruskega ujetništva se je oglasil Iv. Uršič, z Minskega, štev. 10, pri Kobaridu, Primorsko. — Iz ruskega ujetništva se je oglasil Jakob Mrak iz Pečin. Služil je pri 97. pešpolku.

— V kavarni okraden. Franc Dugulin, mesar iz Komna, je te dni v neki kavarni v Trstu zadremal. Ko se je prebudil, je videl, da mu je nekdo med spanjem ukradel listnico s 760 kronami. Obvestil je policijo, ki je aretirala tatu v osebi 35-letnega Petra Cveticnik, ki pa denarja že ni več imel.

— Razstrelbe italjanskih municijskih skladišč, ki jih omenja uradno poročilo z dne 1. decembra, so morale imeti velikanski učinek. V Vipavi so se stresle hiše kakor v najhujšem potresu. Mogočno razstrelbo je bilo slišati dne 30. novembra ob pol 9. uri zjutraj v smeri proti Opatjemu selu okoli pol 12 ure. Odlični del na uspehu so imeli naši letalci, ki so v drznih poletih vo-

(12. 7. 1916); inf. Mesarič Franc, 26. dom. pp., 7. st., Maribor, 1876, mrtev (21. 7. 1916); inf. Moškon Josip, 26. dom. pp. 6. st. Brežice, 1896, mrtev (12.—29. 7. 1916); inf. Pavlič Anton, 26. dom. pp., 7. st., Brežice, 1896, mrtev (12. 7. 1916); inf. Petek Josip, 26. dom. pp., 7. st., Ponikva, 1895, mrtev (12. 7. 1916); lovec Pikelj Alojzij, 8. lov. bat. 8. st., Kandrje, 1894, mrtev (30. 7. 1916); enol. prost. desetnik Pokrivač Stanislav, 26. dom. pp., 7. st., Ptuj, 1897, mrtev (21. 7. 1916); inf. Polajžar Martin, 26. dom. pp. 6. st., Ptuj, 1883, mrtev (12.—29. 7. 1916); inf. Pribožič Albin, 26. dom. pp. 6. st., Blanca, 1897, mrtev (12.—29. 7. 1916); inf. Pušnik Franc, 26. dom. pp., 2. st., Stajersko, 1897, mrtev (13. 7. 1916) inf. Pušnik ojsip, 26. dom. pp. 7. st., Dobrna, 1897, mrtev (12. 7. 1916); saper Remšak Ivan 3. sap. bat., celjska okolica, 1887, ujet; inf. Rubin Martin, 26. dom. pp., 6. st., Ptuj, 1895, mrtev (12. 29. 7. 1916); četovodja Srnko Lipnica, 1883, mrtev (13. 7. 1916); inf. Sodič Josip, 26. dom. pp., 7. st., Brežice, 1893, mrtev (12. 7. 1916); saper Šolar Ivan, 3. sap. bat., Selce, 1884, ujet (umrl v ruskem ujetništvu 16. 11. 1915); lovec

Štojnšek Fr., 9. lov. bat., 2. st., Črnoziše, 1879, mrtev (22. 7. 1916); inf. Tesovnik Anton, 26. dom. pp. 6. st., Rečica, 1889, mrtev (12.—29. 7. 1916); inf. Venta Alojzij, 26. dom. pp., 6. st., Ptuj, 1899, mrtev (12.—29. 7. 1916); inf. Zotič Josip, 97. pp., stavbna stotinja št. 12-97, Bilje, mrtev (9. 8. 1916).

HRVATSKO.

— Reka. Na Reki je bilo od 1. do 3. decembra 81 slučajev legarja, med temi 5 mrtvih. — V reško bolnišnico je prišel te dni neki Anton Kužmič, star 27 let, ki je imel rano na glavi. Zdravnik ga pregleda in dobi v rani ptičje pero. Vpraša ga, zakaj ima to pero v rani. Odgovori mu, da mu ga je stavila njegova žena v rano in da je to sredstvo, da se rana ne okuži.

— Za 5000 krot svinjskega mesa ukradel. V hiši nekoga Ratkoviča na Muču v Dalmaciji so imeli vaščani shrambo za posojeno meso, klobase, gnati. Eno preteklih noči pa je izginilo iz sušilne shrambe vse meso, v vrednosti 5000 do 6000 krot.

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad \$400,000.00.

ROBT. T. KELLY, predst., CHAS. G. PEARCE, kasir

Sem Dobrijevič

Hrvatsko-Slovenska

GOSTILNA

505 NORTH CHICAGO ST.

JOLIET, ILL.

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem prevzel gostilno, ki jo je imel g. Jim Horvat, kjer bom vedno najboljši postregel vsem starim in novim odjemalcem. Pri meni bo vsak vedno dobro postrežen s domačimi in importiranimi pijačami. — VSI DOBRODOŠLI!

Tem potom naznanjam, da sem zopet otvoril svojo

GOSTILNO

na starem prostoru, kjer sem tudi prej točil vedno najboljši pijače.

VABIM VSE NA OBILEN POSET.

Jernej Lavrič,

200 JACKSON ST., JOLIET, ILLS.

Vsakdo, ki je poslal denar v staro domovino

POTOM NAŠEGA POSREDOVANJA, JE ZDAJ

POPOLNOMA PREPRIČAN

DA DOSPEJO NAŠE DENARNE POŠILJATVE

ZANESLJIVO IN TOČNO

v roke naslovnikov, kljub vojnim zaprekam, v primernem času.

V stari domovini izplača denar c. k. pošta

100 krot in pošljemo zdaj za \$13.50

MI GARANTIRAMO VSAKO POŠILJATEV

Pisma in pošiljatev naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEK

BANK DEPT, JOLIET, ILL.

Pegam in Lambergar.

POVEST
SPISAL DR. FR. DETELA.

(Dalje.)

"Priklical sem ga vendar," se je počasi Jernej; Gregor pa je zabijeval, da se mora lepo ravnati z ljudmi.

"To se lahko reče," je ugovarjal oni: "a hudo je, če ne dobi človek izlepa ne piti, ne jesti."

"In cesarski človek!" je dodal Janez.

"Ti govoriš kakor Salomon, Janez," ga je pohvalil Jernej, "dasi bi te imel za butca marsikdo, ki te pogleda po vrhu. Togota grabi človeka, ki pride v te pogleda po vrhu. Togota grabi človeka, ki pride v imenu presvetlega cesarja v te zapuščene kraje in ga tako sprejemajo Celjanje. Kaj moremo mi in naš cesar za to, da jim je v Belem gradu grofa Urha vrag vzela! Zdaj pridejo vsaj pod pošteno vlado in veseliti bi se morali. Bodemo jih učili kozjih molitvic, Boga mi!"

Tako je modroval Jernej, Gregor pa je prepustil konju vaje in jedilni zamisljen skozi temni log. Dolgčas mu je bilo po domu in jel je tiho peti konjsko pesmico. Takoj so se oglasili tovariši, in krepko se je razlegalo po pogorju:

V rosnih megli se leži
Hrib in dol teman,
Ze pod okencem stoji
Konjič ošedlauf.
Brašno, mamica, povij,
In ne jokaj mi!

Kaj režačeš, konjič moj!
Nismo še doma;
Še med ljubjo in meno
Sedem je gora.
Nič se, ljubja, mi ne boj,
Če me ni nocoj!

Posteljejo pa, tratica,
Ti postlala si;
Greje srca mladega
Te rudača kri.
Oj, zamaš boš, mamica,
Sinka čakala!

Vedno strmejša je postajala pot, in Jernej je zabavljaj na grde kraje in zaklel, kadar se mu je spetknil konj.

"Takega sveta tudi ni kmalu, kakor je pri Dobu," je poudarjal Miha. "Tako ravno polje in taki travniki; tu pa sama hosta! Pa vendar žive ljudje tu di tod."

"Ampak kako žive!" je vzdihnil Janez, ki se je spominjal materinih loncev.

Ko pa so zavili iz gozda, se je razgrnil pred strmečimi očmi Gornji grad. Takega si Gregor ni bil mislil benediktinskega samostana. To je bilo malo mesto, obdano z rovi in zidovjem, utrjeno z visokimi stolpi. Proti nebu se je dvigala ponosna cerkev, in mogočna poslopja so jo obdajala od treh strani; za njimi pa so se vrstile za glavnim obzidjem druge stavbe, večje in manjše, a vse v izbornem stanju, svedoče dobrega gospodarstva. In zunaj obzidja je stalo po tesni dolini in ob pogorju biš in poslopj za veliko vas, stanovališča čedna in prijazna, gospodarske zgradbe trdne in prostorne. Prebivalci se niso plašno skrivali; rado vedni so prihajali na prage gledati tujih jezdecov in moško so jih pozdravljali. Celo Jerneju se je razvedrilo lice. "Ljudje bi še bili," je menil, "le kraj je pust." Pred mostom, ki je držal do glavnih z grbi ozaljšanih vrat, so poskakali mladenič raz konje. Prišel jim je naproti benediktinec, oskrbnik v samostanu, s poročilom, da jih že pričakujejo, in jih odvedel v novo bivaljšče, štirioglat močan stolp na enem koncu zunanega obzidja.

"Takih stolpov je šest; pet jih ostane našim vojakom," je menil samostanski brat in pogledal po strani našega Gregorja. Voščil jim je mnogo zabave, zatrdil, da bode skrbel za vse njih potrebščine, in šel prelatu naznaniti njih prihod.

Gregor pa je neprijetno presenečen ogledoval novo stanovanje. V dve nadstropji zidani stolp je imel pri tleh shrambe za živež in orožje, prvo nadstropje pa je bilo predeljeno v eno večjo in eno manjšo izbo z okni in strelnimi linami na dve strani.

"Še pet takih stolpov, in v teh celjski vojaki!" je mrmral sam pri sebi.

"To se pravi," je dodal Jernej, "da smo v pasti, in da nas lahko zapode ali postrele ali izstradajo menihi, kadar se jim zljubi. In to se pravi samostan izročiti!"

"S tem, da nas sprejmo," je počeval Gregor, "priznavajo menihi cesarja za svojega posvetnega gospodarja in dediča celjskih grofov. Jaz ne dvomim o njih odkritostnosti; a treba se je ogibati vsega, kar bi jih utegnilo žaliti. V miru moramo živeti z njih vojaki; zakaj za boj nas je premalo."

"Na to še misliti ni," je pristavil Miha. "In če nas napadejo, b rekel jaz: vdajmo se!"

"Sram te bodi!" je zarenčal Jernej. "I zakaj? Ustreliti se dati zastojni za nič, je vendar preneumno za pametnega človeka. Kaj? Janez, ali ni to neumno?"

"A, pusti me v miru!" ga je zavrnil

ta, ki je bil hud, kadar je slišal besedo neumen ali tepec; menil je, da je njemu namenjena. Gregor je potolažil oba tovariša, potem pa se je šel z Jernejem pokloniti opatu Gašparju in mu izročiti poverilnico.

Peljal ju je sluga v veliko sobano z visokimi okni, ki so odpirala razgled po ozki dolini na kranjsko stran. Po stenah so visle krasne podobe nabožnega in posvetnega značaja, in vse pohiše je kazalo okusno obilnost. Prelat je bil mož srednje postave, sta kakih šestdeset let. Pokoncu je nosil osivelo glavo in živo so se mu bliskale oči. Črno benediktinsko haljo je krasil na zlati verižici z biseri posejan križec. Gregor je čutil kljub vsej opatovi prijaznosti, da ima opravka z duhovitim veljakom, in ponižno vedenje mu je priporočala ta zavest. Jerneju pa se je dozdevalo, da mora drugač nastopiti vojak. Prelat je vprašal, katerega Lambergarja da služi Gregor.

"Krištofa Lambergarja v Črnelem, Vaša milost," je odgovoril Gregor.

"Najhrabrejšega viteza na Kranjskem," je pristavil Jernej.

"In Vaš gospodar je brat dvornega kaplana?" je vprašal zopet gospod, ne da bi se ozrl na Jerneja.

"Da, gospoda Žige Lambergarja," je odvrnil Gregor.

"Najmodrejšega svetovalca cesarjevega," je trdil Jernej in stopil bliže. Ljubezniv nasmeh prelato ga je le še izpodbudil. Vskakuje odgovoru Gregorjevemu je priložil obširen dodatek, dokler ju ni odslovil opat. V njegovem imenu ju je oskrbnik povabil na kosilo. — Obednica je bila velika oblokana dvorana pri tleh, z mizami za nad sto oseb. Na prednji steni je bila naslikana zadnja večerja, na stranski, kako sili Jezus pet tisoč mož. Sedelo pa je pri mizi kakih štirideset gostov; na častnem mestu prelat, njemu na levi Gregor; mesto na desni pa je bilo prazno, ker je bil sel prior po opravkih v Celje. Bolj na konec so bili pomaknili med dva samostanska brata našega Jerneja, ki je vlekel na uho, kaj da se meni Gregor z opatom, da bi posegel vmes, kadar bi bilo treba. Sedelo je še pri mizi posvetnih dostojanstvenikov, vojaški poveljnik, sodnik samostanskih podložnikov in prvi logar. Sluge so nosili pridno na mizo, in pogovor se je sukal izprva kakor sploh enakih prilikah okrog vremena in jedi in pijače. Jerneja je jezilo samo to, da se meša toliko latinskih besed v zabavo.

"Vinum Styrianum fuit omni tempore sanum," je dejal tovariš in mu nallil kupo.

"Amen," je dejal Jernej, ki je mislil, da mu je menih, blagoslovil pijačo.

"Ampak Gregor zna latinski," se je ponasel, "da bi lahko mašo bral. On se je učil v Kamniku, jaz sem se pa klatil po bojiščih, po Tursem, Ogrkem in Avstrijskem. To brazgotino imam za spomin na ljubljansko polje, ko je oblegal Vitovec Ljubljano."

"Kaj? Vi ste bili tudi tukaj v boju? Glejte, jaz pa tudi, in Vitovčevem polju. O, takrat sem tudi jaz še sukal meč, zdaj pa berem bjevir. Mnogo smo vam dajali opravka pod Vitovcem. Kakor hudournik smo pririli zdaj na Kranj, zdaj na Loko, pa na Radovljico ali Novo mesto. Danes tukaj, jutri tam, in nihče ni vedel nikoli, kam da smo namenjeni, razen Vitoveca. Cesarska vojska se je pehala semintja, in kamor je pridirjala, povsod je bilo prepozno; in kadar se je nadejala najmanj, smo udarili mi nanjo in jo razgnali. O to so bili časi!"

"Da, lepi!" je potrdil Jernej in si pogladil brado. "Jaz sem bil povsod zraven. Od Ljubljane smo poditi Vitoveca skozi Črni graben do Vranjskega; pri Kranju smo mu vzeli vse denar in pred Novim mestom mu pobili osemdeset mož. O da bi imel še tisto moč in tista leta!"

Menih je premeril z očmi Jerneja od vrha do tal, a preden je kaj odgovoril, je vstal prelat, vzdignil kupo in pil na zdravje novega vladarja, cesarja Friderika. Omenil je veliko nesrečo, ki je zadela celjsko grofijo; naštel mnogobrojne dobrote, ki jih je bil prejel samostan od grofa Urha, in sklenil z željo, da naj živi Bog naslednika njegovega.

"Živio!" je zarjul Jernej; in tudi Gregorjev sosed, subprior pater Benedikt, je odzdravil radostno prelatovi napitnici in trčil zivahno z Gregorjem. Drugim gospodom pa ni šel glas od srca, dasi so se kupe izpraznile vse. Mnogo parov svetlih oči se je uprlo z neprikritim očitanjem v patra Benedikta, in Gregorja, ki je to zapazil, je smilil smeh; Jernej pa je mrmral nezadovoljen.

"Žalost za rajnim grofom," je razlagal pater Benedikt, da bi pregnal Gregorju neprijetne misli, "brani, da ne pozdravljajo bratje novega vladarja tako glasno, kakor je navada mlajših ljudi."

"In ko je govoril Gregor o preveliki gostoljubnosti, ga je zavrnili oni, da izpolnjujejo le svojo dolžnost. "In kaj bi rekel, Vaš gospodar, če bi videl, kako skromno Vi brijete na cesarjevo zdravje! Če ste bili res v latinskih solah, Vam mora biti znano pravilo življenja:

Si recte memini, sunt causae quinque bibendi: Hospitii adventus, praesens sitis atque futura Et vini bonitas et quaelibet altera causa.

Čujete? Vse petero govori, da pijete Torej na Vaše zdravje, gospod Gregor, in da bi Vaš prihod pomenil srečo nam in Vam!"

"Bog dal!" je pristavil Gregor, "in da bi Vam obilno poplačal prijaznost!"

Okrog Jerneja pa se je bil vnel živahen razgovor, in razpravljala so se politična vprašanja, toda ne povsem tako, da bi bilo njemu všeč. Zadrževal se je Jernej dolgo časa s težkim trudom in miril jezo z vinom; a kakor da bi vliyal olja v ogenj, mu je kipeła bolj in bolj. Jernej se je oglašil. Kar se mu je po pravici zamalo zdelo, je bilo to, da so hoteli menihi o vojaških rečeh več vedeti od njega. Kmalu je prevpil tega in onega. Gregor pa si je grizel ustni in mu migal, da naj molči; zaman, seveda; dokler mu ni prišla na pomoč opat, ki je vstal in dal znamenje, da je obed končan. Bratje so odmolili skupno molitev, se poklonili prelatu in se razšli po opravkih ali pa na vrt k igri. Jernej je poiskal svoj tovariša; Gregorju pa je razkazoval Benedikt cerkev, samostansko poslopje, notranji in zunanji vrt, in kar je bilo še zanimivega. Povedal mu je, da so mnogi menihi plemiči, ki imajo sorodnike v Vitovčevi vojski, in da oddod tolika navdušenost za tega vojskovođjo. Peljal ga je na svoj najljubši prostorček, za samostanom ob potoku, ki teče proti Savinji. Tam je stal velik javor in v senci širokega listja miza in klop. Sedla sta, in zamisljen se je zagledal starček v krasno pirodo.

"Glejte, to je Gornji grad!" je pričel čez nekaj časa. "Pust in dolgočasen bi se zdel komu na prvi pogled. Na desno in levo planina in ozka dolina čmes. A kdor se privadi kraju, ne najde več mišega. Štrideset let že hodim jaz semkaj sest in nisem se še nagledal teh gora. Krasnejše se mi vidijo od leta do leta. Vsako jesen mislim, da sem jih videl zadnjikrat, in vsako pomlad se veselim, da jih gledam zopet. O da bi nam dal Bog še mirnih časov, dokler ne ugasne luc mojega življenja!"

Žalost mu je izpreletela obraz. Gregor je menil, da se ni bati vojne, in da se tako trden samostan lahko ubrani vsakemu sovražniku. Oni pa je pripovedoval, kako so pustošili vojaki kraj pred štirinajstimi leti za vojne s cesarjem, in koliko časa da si nihče ni upal iz samostanskega obzidja. "Glejte, lastovnice so se že vrnile!" je vzkliknil vesel. "Jutri je Marijino Oznanjenje, in danes pride cesar v Celje, če se ne zamudi med potjo. Prosimi moramo Boga, da se mirno teši vsa stvar."

"Kaj ni že vse v redu?" je vprašal Gregor iznenaden.

"Žal, da ne," je razlagal subprior. "Jaz se bojim, da se pogaja Vitovec s cesarjem Friderikom in s kraljem Ladislavom, in da zvjaja oba. Kdo ga u-meje! A prva napaka je bila ta, da se ni oziral nihče na kneginjo. Vitovec ima zase moč, a kneginja srca vsega ljudstva, in zdaj tem več, ko je tako nesrečna in zapuščena. Bistričanje so že prisegli cesarju zvestobo, Celjanje še ne."

"In Gornji grad?"

"Tudi še ne," je dejal resno Benedikt, in neprijetne misli so obšle Gregorja. "Upajmo, da se izide vse dobro," je tolažil oni. "Bog vdahni poblehneva duha Vitovecu in kneginji, da se vda v nemilo usodo."

"A za Boga!" je vzkliknil Gregor, "če je samostan za cesarja, kaj ga brigava Vitovec, kaj kneginja! Ob teh zidih

Gregor je prikimal, da ne bi žalil častiljivega starčka, ki si je bil takoj osvojil njegovo srce. Kako ljubezljivo se je trudil, da bi opravičil svoje brate in razvedril mladeniča! Pripovedoval mu je zgodovino samostana, o posestvih, številu bratov, samostanski šoli in da je bil on v mlajših letih pevovodja. Gregor pa mu je pravil, da se je tudi šolal, da ljubi petje nad vse, in kar je vedel o Lambergarjih, Krištofu in Zigi. Spoznala sta, da se ujmeta v vseh važnih nazorih, in da sta oba nekako v enakem položaju: Gregor sam med tujimi obrazi, in Benedikt v svojem mišljenju osamel in ločen od bratov, in to spoznanje je spleto pristrčno vez med njima. Nejevoljen je gledal Gregor, kakor se prezira gospod subprior, in sočutna hvaležnost mu je navdala dušo. Benediktu pa je ogrelo srce spoštljivo vedenje korenjanskega mladeniča, ki ga gledajo drugi po strani, ker izpolnjuje ukaz svojih gospodarjev, brez svoje krivde. Tem ljubši je bil njemu, tem skrbneje je pazil on, da ni pogrešal Gregor ne jedi, ne pijače.

"V kako slabo ime pripraviti Vaš samostan," je dejal, "če se boste tako branili. Niti tujcev ne puščamo lačnih od hiše, nikar domačih ljudi!"

In ko je govoril Gregor o preveliki gostoljubnosti, ga je zavrnili oni, da izpolnjujejo le svojo dolžnost. "In kaj bi rekel, Vaš gospodar, če bi videl, kako skromno Vi brijete na cesarjevo zdravje! Če ste bili res v latinskih solah, Vam mora biti znano pravilo življenja:

Si recte memini, sunt causae quinque bibendi: Hospitii adventus, praesens sitis atque futura Et vini bonitas et quaelibet altera causa.

Čujete? Vse petero govori, da pijete Torej na Vaše zdravje, gospod Gregor, in da bi Vaš prihod pomenil srečo nam in Vam!"

"Bog dal!" je pristavil Gregor, "in da bi Vam obilno poplačal prijaznost!"

Okrog Jerneja pa se je bil vnel živahen razgovor, in razpravljala so se politična vprašanja, toda ne povsem tako, da bi bilo njemu všeč. Zadrževal se je Jernej dolgo časa s težkim trudom in miril jezo z vinom; a kakor da bi vliyal olja v ogenj, mu je kipeła bolj in bolj. Jernej se je oglašil. Kar se mu je po pravici zamalo zdelo, je bilo to, da so hoteli menihi o vojaških rečeh več vedeti od njega. Kmalu je prevpil tega in onega. Gregor pa si je grizel ustni in mu migal, da naj molči; zaman, seveda; dokler mu ni prišla na pomoč opat, ki je vstal in dal znamenje, da je obed končan. Bratje so odmolili skupno molitev, se poklonili prelatu in se razšli po opravkih ali pa na vrt k igri. Jernej je poiskal svoj tovariša; Gregorju pa je razkazoval Benedikt cerkev, samostansko poslopje, notranji in zunanji vrt, in kar je bilo še zanimivega. Povedal mu je, da so mnogi menihi plemiči, ki imajo sorodnike v Vitovčevi vojski, in da oddod tolika navdušenost za tega vojskovođjo. Peljal ga je na svoj najljubši prostorček, za samostanom ob potoku, ki teče proti Savinji. Tam je stal velik javor in v senci širokega listja miza in klop. Sedla sta, in zamisljen se je zagledal starček v krasno pirodo.

"Glejte, to je Gornji grad!" je pričel čez nekaj časa. "Pust in dolgočasen bi se zdel komu na prvi pogled. Na desno in levo planina in ozka dolina čmes. A kdor se privadi kraju, ne najde več mišega. Štrideset let že hodim jaz semkaj sest in nisem se še nagledal teh gora. Krasnejše se mi vidijo od leta do leta. Vsako jesen mislim, da sem jih videl zadnjikrat, in vsako pomlad se veselim, da jih gledam zopet. O da bi nam dal Bog še mirnih časov, dokler ne ugasne luc mojega življenja!"

Žalost mu je izpreletela obraz. Gregor je menil, da se ni bati vojne, in da se tako trden samostan lahko ubrani vsakemu sovražniku. Oni pa je pripovedoval, kako so pustošili vojaki kraj pred štirinajstimi leti za vojne s cesarjem, in koliko časa da si nihče ni upal iz samostanskega obzidja. "Glejte, lastovnice so se že vrnile!" je vzkliknil vesel. "Jutri je Marijino Oznanjenje, in danes pride cesar v Celje, če se ne zamudi med potjo. Prosimi moramo Boga, da se mirno teši vsa stvar."

"Kaj ni že vse v redu?" je vprašal Gregor iznenaden.

"Žal, da ne," je razlagal subprior. "Jaz se bojim, da se pogaja Vitovec s cesarjem Friderikom in s kraljem Ladislavom, in da zvjaja oba. Kdo ga u-meje! A prva napaka je bila ta, da se ni oziral nihče na kneginjo. Vitovec ima zase moč, a kneginja srca vsega ljudstva, in zdaj tem več, ko je tako nesrečna in zapuščena. Bistričanje so že prisegli cesarju zvestobo, Celjanje še ne."

"In Gornji grad?"

"Tudi še ne," je dejal resno Benedikt, in neprijetne misli so obšle Gregorja. "Upajmo, da se izide vse dobro," je tolažil oni. "Bog vdahni poblehneva duha Vitovecu in kneginji, da se vda v nemilo usodo."

"A za Boga!" je vzkliknil Gregor, "če je samostan za cesarja, kaj ga brigava Vitovec, kaj kneginja! Ob teh zidih

in stolpov se mora razbiti petkrat tolika vojska, kakor je Vitovecova. Vi ste vendar popolnoma cesarski, gospod subprior?"

"Da, gospod Gregor, v imenu pravice in z ozirom na blaginjo nas in naših podložnikov. A kaj sem jaz v samostanu!"

"Vi? Prvi za priorjem, drugi za opatom."

"Ah!" se je nasmehnil bridko Benedikt, "to se le tako vidi. Veste, kaj je subprior? Titulus sine vitulo, et habitur pro nihilo. Po našem činovnem redu je prelat "ignis", prior "grado", subprior "nix", drugi bratje pa "ceterae tempestates et spiritus procellarum, qui faciunt verbum eius". Največjo veljavo ima sedaj prior, po imenu Vaš brat, pater Gregor, in ta pater Gregor je rodni brat Janeza Ostrovrharja iz Galenberga, najstrastnejšega pristaša Vitovečevega. Tudi čez samostansko zidovje pljuskajo valovi življenja in razburjajo mirni pristan."

"Striček, ali ste mi prinesli obljubljeno knjigo o čudoviti devici Orleanski?" se je začel zvonek glas, in od hišice, ki se je belila kraj potočka, je prihitala mlada deklica, da poda šopek pomladnih cvetic staremu gospodu. Ko pa je zagledala Gregorja, je obstala in v zavesti neprilične svoje zadrege zardela čez in čez in izkušala skriti dišeči dar.

"Stopi bliže, Tajda!" se je smehljaj starček. "Tu je moj mladi prijatelj Gregor, ki je danes prijezdil v cesarjevem imenu. Daj cvetice! Kaj jih skrivaš? — Amicis omnia communia, gospod Gregor; vsak pol šopka dobiva."

Tajda je malo zamerila stricu, da tako deli njeno darilce, kakor bode morala ona deliti njegovo prijaznost s tujcem. Neprijetno je pogledala Gregorja, in ko sta se srečala z očmi, se je obrnila proč.

"Moja nečakinja," je razlagal Benedikt, "zapuščina rajnega svaka."

Pogovor pa se ni hotel več vneti. Deklica se je jezila, da ne more tako prosto govoriti kakor sicer, in da se mora tedaj zdeti mladeniču jako pusta. Gregor pa se je mučil, da bi mu prišlo kaj na misel, kar bi jo utegnilo zanimati; zakaj zdelo se mu je, da bi ji moral zaradi stričeve prijaznosti povedati kaj lepega. Žal, da ni bil toliko samoljuben, da bi bil vedel, kako zanima navadna dekleta vse, karkoli jim pove čeden mladenič. Tako ga je preden se je domislil on česa pametnega, prehitela ona, ki je menila, da je postalo hladno, in da bode stricu treba iti domov. Vzdignili so se, in Gregor je spremlil nova znanca do hišice, kjer je stanovala Tajda s svojo (Nadaljevanje na 7. strani.)

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svojo

Mesnica

Telefon 101. JOLIET, ILL.

W. C. MOONEY

PRAVNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet

Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

THE CAPITOL BAR

G. Sveltlich, Prop.

405 CASS ST., JOLIET, ILL.

Edina slovenska-hrvatska gostilna osredju mesta.

Kadar se mudite na voga'u N. Chicago in Cass St. vstopite k nam za okrepčila vseh vrst.

DOBRODOŠLI!

Alpentinktura za moške in ženske lase od katere takoj preneha lasje odpadati in v šestih tednih krasni in gosti lasje popolnoma zrastejo in ne bodo odpadali niti osiveli. I flaska 22. — Ako želite imeti v šestih mesecih krasne in goste brke in brado, rabite takoj Alpen Pomado, lonček 22. — Imate li sive lase? Rabite takoj Washit Brusil tinkturo, od samo ene flase postanejo lasje v ših dneh popolnoma naradni, kakor niste v mladosti imeli: I flaska 21.75. — Washit Fluid kateri odstrani reumatizem, trganje ali kostbol v rokah, nogah in križcih, popolnoma v ših dneh: flaska 21.00. — Kurje oči ali bradavice na rokah ali nogah v 3 dneh popolnoma odstranim za samo 75 centov. Za potno nego rabite Kneipov prasek, pije pot, odstrani slab diš in ozeblino, baka 75c. — Elsa žauha zaceli vsako rano, opekline, bole, turrove, grinte, kraste, lišaje v najkrajšem času, lonček 21. večji lonček 22. — Ta žauha je velikega pomena za odrasle in otroke. V slučaju potrebe bi mogla imeti to žauho vsaka družina v hiši. Če želite imeti čisto belo in mlado lice se umivajte z Washit "Face Soap" (uni), odstrani priče, solinaste pege in drugo nečistočo na obrazu, 3 kose za 75c. Kateri bi moja zdravila brez uspeha rabili mu jamčim za 50. Pri naročbi se priloži vsota v papirnatem denarju, če pa je manj kot dolar, se pla v znanstvih pošto v jasnem polju. Za vsodruge pišite po cenik, katerega pošljem zastonj.

JACOB WAHČIČ
6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

Rojaki in rojakinje! Kadar imate kaj moške ali ženske obleke ali perila za očistiti in gladiti, ne pozabite na našo slovensko firmo —

WILL COUNTY

CLEANERS AND DYERS

S. KODIAK, lastnik.

Office and Works, 302-304 Walnut St. Joliet, Illinois.

Chicago tel. 3131. N. W. tel. 814.

Pokličite nas po telefonu in naš avtomobil odpelje in pripelje obleko na vaš dom. Naše cene so zmerne in delo garantiramo.

Oscar J. Stephen

Soba 201 in 202 Barber Bldg.

JOLIET, ILLINOIS

JAVNI

NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.

Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi.

Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.

Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

CHICAGO PHONE 298.

Kadar imate kaj opraviti s sodnijo obrnite se k meni.

CHARLES D. DIBELL

ADVOKAT—LAWYER

Soba 508 Woodruff Bldg., Joliet

CHICAGO PHONE 298.

Kadar imate kaj opraviti s sodnijo obrnite se k meni.

Govorimo slovenski jezik.

Kolektujem in tirjam vsako vrstno dolgovo. Alipa se oglasite pri

M. J. TERDICH, 1104 Chicago St.

N. W. Phone 348

JOHN

STEFANICH

..Slovenska Gostilina:..

vino domače in importirano, fino žganje in dišeče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Slovensko Katoliško
Marije
 (S. C. M. B. Society of
 Ustanovljeno 15. avgusta 1909
 PITTSBURGH, PA.)

Samostojno Pod. Društvo
Vnebovzete
 St. Mary's Assumption
 Organizirano 2. aprila 1910
 PENNSYLVANIA.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik:.....FRANK ROGINA, 36—48 St., Pittsburgh, Pa.
 Podpredsednik:.....MATH. MAGLESICH, 3440 Ligonier St., Pittsburgh, Pa.
 Tajnik:.....JOSEPH L. BAHORICH, 5148 Dresden Way, Pittsburgh, Pa.
 Zapisnikar:.....GASPER BERKOPEC, 4927 Plum Alley, Pittsburgh, Pa.
 Častnik:.....JOHN BALKOVEC, 5145 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

Joseph Pavlakovich, 54 Low Road, Shafpsburg, Pa.
 John Šutej, 5113 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.
 Frank Mihelich, 4808 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNI ODBOR:

Joseph Jantz, 4502 Buttler St., Pittsburgh, Pa.
 Frank Trempus, 4628 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
 Anton Zurich, 1037 Peralto St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Bolniški obiskovalci: WILLIAM TOMEK, 4811 Butler St., Pittsburgh, Pa.
 Društveno Glasilo je: "AMERIKANSKI SLOVENEK", Joliet, Ill.

Vsa pisma, in denarne zadeve se naj pošiljajo na tajnika. Vse pritožbe pa I. porotnika.

Rojaki! Pristopajte v to društvo, katerega cilj je: Pomagati onemoglim. Večja družba — Boljša podpora.

Društveno Geslo: "V slogi je moč."

PEGAM IN LAMBERGAR.
 (Nadaljevanje s 6. strani.)

materjo, sestro patra Benedikta; potem pa je šel gledat, kaj da delajo njegovi ljudje.

Ne daleč od vhoda je stala, obdana z zunanjim samostanskim zidovjem, krčma, kjer je točil Tomaž Ložar samostanska vina. Ker je bila pijača dobra in krčma edina v vas, je bilo vedno dosti gostov. Obiskovali so jo bratje iz samostana, vojaki iz posadke, tujci, ki so prihajali in odhajali po kupčiji, in domači kmetje, katerim se je godilo pod cerkveno oblastjo mnogo bolje nego njih rojakom pod posvetnimi gospodarji. Krčmar Tomaž je posredoval seveda med kmeti in samostanom; onim je svetoval, kadar so imeli opravka z oblastvom; zakaj on je poznal vse samostanske stvari; patru oskrbniku pa je zopet postregel s pojasnili o kmetijskih razmerah; in komur je pomogel, ta je dal za pijačo. Prepirov v svoji krčmi ni trpel in še manj, da bi kdo pil brez denarja. Take brezvestnike bi bil on najstrože kaznil; a dobili so, se taki že tudi takrat. Da pa ne prepreči najmilijubnejši krčmar vseh prepirov, je spoznal Gregor, ko je šel mimo krčme, iz katere se je razlegal velik hrum. Izmed hruma je razločil glas anezov, ki je kričal na vse grlo: "Sem, kdor ima korajžo!" Hitro je vstopil Gregor; a pred vrati ga je prestregla rdečelčna krčmarjeva hči in ga opomnila, da naj odloži orožje, če hoče v krčmo. Med blagimi navedbami Tomaževe miloljubnosti je bila namreč tudi ta, da ni dovolil gostom oboroženim v krčmo, kar so splošno odobravali predstojniki. "Kmet" je modroval Tomaž, "ne pride z drevesom v krčmo, voznik pusti voz zunaj, kaj bi morali baš vojaki s seboj jemati vse orožje! Prepričali bi se, ne pil pa nobeden nič; in naj ubijemo katerega, kdo pa bo meni plačal?" A zvedel je ubogi Tomaž, kako nevarno je nevarno biti, kadar nastane v državi razpor. Sredi sobe je stal, in stranki sta si ga podajali.

"Imejte vendar pamet!" je kričal, ko so ga pehnili od sebe nasprotniki Janezovi in Mihovi.

"Mi že ne!" je vpil Janez in poslal Tomaža nazaj, odkoder je bil prišel. V pravem trenutku se je prikazal Gregor, da mu je dal odduška. Pomiril je svoje ljudi, in nasprotniki so zopet posedli. In kaj je bil povod vsemu vršiču? Zenska, seveda. Jerica, dobrega Tomaža poredna hči, je bila sedla k našemu Janezu, ker jo je klical pit in se ji zdel tako domač. To pa je njene stare znanke neskončno jezilo, Jerico pa nič manj veselilo. Z največjim dopadanjem je poslušala dvorjanjenje Janezovo in Mihovo, ki sta ugenila takoj, da so Stajerke prijazne. "Jaz imam kovačijo doma," ji je bil opomnil Miha.

"Toda Miha je žena, Jerica," je bil pristavil Janez negoda, in Miha ga je dregnil pod mizo, da naj molči. Kratko in malo, najpristronejša prijaznost je bila zavladala med zastopnico štajerske in zastopnikom kranjske dežele, ko so začeli zabavljati domačini. In kakor se sploh osebnost rada zavija v načela, so se delali Gornjegrajci, kakor da bi jim za Jerico ne bilo nič mar, ampak načel da se je treba držati; in Celjanka da se ne sme meniti s cesarskimi biriči. O načela, načela! Koliko se greši v našem imenu! Kakšnega šenta nam prodaja marsikak trgovec pod skrajno narodnim napisom in zavikom; kako se repenci odličnjak, kadar ga hočejo rešiti voliči žrtvovanja za narod; in dragi bralec naj gleda, da mu bode ugajala povest, sicer ga utegne smatrati pisatelj za narodnega mlačneža.

Jerica seveda se je smejala takim načelom. Krčmar Tomaž pa je bil političen mož. Njemu se je vse dozdevalo, da se je svet malo zasukal, da se je treba zasukati z njim. Tudi on je imel dvoje želez v ognju, in za Janezom in Mihom, ki sta bila počastila njegovo krčmo, je videl on novega gospodarja, v čigar imenu sta bila prišla. Z Janezom se je bil takoj sporazumel. Menil je namreč Tomaž, da je ta fant zvit lisjak, ki se le dela tako neumnega, in namežikaval mu je, češ, da že ve, pri čem da je; Janez pa, ki ni vedel, pri čem da je, je odmežikaval iz prijaznosti, — in sprijateljila sta se. Nikogar ne razžaliti, ki pije in plača, to je bilo Tomaževo načelo, in potegnil se je za nova znanca, ko so ju začeli dražiti domačini. S tem pa je prišel med dva ognja, dokler ga ni rešil Gregor.

Ta je odpeljal fanta s seboj in ju ozmerjal, zakaj da se ne držita njegove besede. Tomaž pa je ošteval ostale neporedneže, ki so mu očitali, da se bratje temi ljudmi.

"Kaj!" se je ponesel Tomaž. "Ali niso poštenjaki, ki so plačali do zadnjega vinarja vse? Marsikdo pa vpije: Živio naš grof! in slava našemu opatju ne plača pa nič." Različna čuvstva so obhajala našo četverico, ko je sedela po večerji doma v dolgočasnem stolpu. Jernej je bil skoziinok nezadovoljen. Niso ga bili sprejeli, kakor je bil pričakoval. O njegovih junaških činih ni hotel nihče nič vedeti; da, celo zmigovali so z ramami in se smejali, kadar je on kaj pripovedoval; Lambergarjevo ime jim je bilo neznano, zato

pa so slavili Vitovca. Ali so to menili? Naj bi bil on, Jernej, papež, to bi jih ugnal.

Miha in Janez pa sta bila boljše volje. Menila sta, da ne kuhajo slabo v samostanu, in da toči Tomaž dobro vino.

"Le to me jezi," je dejal Miha Janezu, "da ti natvežeš vsakemu dekletu na nos, da se mjaz ženin. Saj to nikomur nič mar!"

"Ti misli na Lenko!" je odgovarjal Janez; "druga dekleta pusti na miru!" "I kaj! Ženin se ni oženjen in še vedno lahko izbira. In to je tako neumna beseda; ženin, ženin, če so druga dekleta zraven."

"Ne zabavljaj, Miha," je odvrnil oni; "jaz sem branil, da te niso topli v krčmi!"

Miha je malo pogodrnjal; na misel mu je sicer prišla Lenka, a ni ga težil več strah, da bi si izbrala ona koga drugega.

Gregor pa je breknal na citre, poln otožnih misli. Kako so se razkadile vse nade! Odsel je bil na junaške boje in zdaj je priklenjen na to zidovje in izročeni tuji milosti. Prijaznost patra Benedikta je bila edina svetla zvezda na temnem nebu.

III.

Kaj pa čes plačila imeti, K' nam tako znaš citrati? N. ps.

Slovesno zvonjenje je zbudilo Gregorja, baš ko je pozdravljalo vzhajajoče solnce popiladanski praznik. Od vseh strani so dolajali ljudje k božji službi, in Gregor še nikdar ni bil slišal tako lepega petja kakor v tej velikanški cerkvi. Po maši pa so postajali moški pred cerkvi in izpraševali drug drugega, kaj da je novega iz Celja. Starejšim so se brale skrbi na obrazu, in pol iz strahu, pol iz spoštovanja so se umikali Jerneju, ki je koracil, poln zavesti svoje važnosti, med njimi. Pripovedovali so si spomine in znamenja, ki prorokujejo nesrečno leto. Župan se je drznil vprašati Gregorja, kaj da se zgodi iz njimi; in vsa tolpa je pritisnila poslušat odgovor. Gregor je tolažil ljudi, da ostanejo pri sapostanju; le da pridejo njih gospodarji pod varstvo cesarja, ki jim ne vzame nobene pravice. Nekoliko potolaženi, nekoliko nejeverni so se razhajali ljudje.

Ko pa se je izprehajal Gregor po samostanskem vrtu, je prihitel k njemu pater Benedikt.

"Snoči sem Vas poslušal, ko ste igrali na citre," ga je pozdravil. "To je meni jako prijetna godba, in moja sestra jo ljubi nad vse. Pojdiva jo obiskat, če utegneta!"

Pripovedoval mu je spotoma, da je sestra vdova po prejšnjem samostanskem poveljniku Staniču, in da ji je izmed štirih otrok ostala le še hčerka. Tako sta prišla do hišice, ki je bila takisto lična odzunaj kakor snažna in prijazna odnotraj. Na stoterih malenkostih, kakor pravimo mi moški, dasi nam dejo tako dobro, se je poznala ženska skrbljivost, ki nam zna z ljubeznivo ročnostjo priljubiti dom, da se težko ločimo in radi vračamo.

Benediktova sestra je Gregorja živo sponinjala tetke Mine; bila je ravno tako drobna, prijazna in skrbna.

"Tajda, pokaži cvetice!" je dejal stric in pravil, katera semena da je dobil z Laškega, in kako dobro so se obnesla. In Tajda je morala še razkazovati umetna ročna dela, vezene in pletenine, o katerih ničesar ni razumel Gregor, dasi je vse spodobno občudoval. Zamalo se je zvedelo Tajdi, da jo stric tako nadleguje.

"Saj se gospod Gregor ne zanima za take reči," je mrmrala, in Gregor je živahno legal, da ni res.

Popoldne pa so sedeli pod javorom, in vnel se je pogovor o predmetu, ki je bil takrat na jeziku trem deželam, o celjski dedini. Pater Benedikt in Gregor sta se zlagala popolnoma v svojih nazorih; Tajda pa se je izkazala gorečo pristašino celjske knežjine. Strast ji je dajala pogum in zgovornost, ko je povzdigovala kreposti gospe Katarine, opisovala njeno nesrečo in se hudovala nad možaki, ki jo zapuščajo in izdajajo v bridkih urah. Ostre besede so letele na Vitovca, a tudi na cesarja. Kot cesarski zastopnik je ugovarjal Gregor, a jako nespretno, ker je vedel in razumel smešno malo o teh rečeh. Neusmiljeno je pobijala mlada nasprotnica nesrečne njegove razloge in z žarečimi lici in svetlimi očmi je očitala njemu kot zastopniku vsega moštva vse, kar jo je jezilo na moških, sebično, nevestično ravnanje.

"Me ženske bi se morale vzdigniti za knežjino," je dejala navdušena, "ko se med moškimi ne dobo več plemenitega značaja. Kako se je oslavila francoska devica, ki je rešila domovino in kralja, ko so trepetali vitezi! In kako trepetejo pri nas in kako hite spravljati v varno zavetje svoj imetek in izkoriščati tujo nesrečo! V starih časih so branili vitezi pravdo vdov in sirot, zdaj jo teptajo; pomagali so v boju slabejšemu, zdaj se postavljo brezsranno na močnejšo stran; čast in zvestoba sta jim igrača za otroke, denar edini smoter, vreden moškega delovanja!"

"Tajda, Tajda!" se je smejal stric in povzdignil prst, "jaz ti ne bodem več smel več dajati takih knjig; če ne,

mi pobegneš v Celje in napadeš gosposda Ostrovrharja."

Jel je potem dokazovati, da je pravica na cesarjevi strani, in da bi bila velika nesreča za vse, največja pa za knežjino, ako bi jo spravili slabi svetovalci z mirnega pota. Hvaličen je pritrjeval Gregor, ko ga je bila tako naglala gornjegrajska devica. A Tajda se ni dala tako hitro ugnati, ker si ni mogla misliti, da bi mogel katerikrat moški imeti prav proti ženski. Da je bil Gregor tako slab politik in da se je upiral tako brezuspešno njeni logiki, tega mu ni zamerila. Za načela je šlo, ne za osebo. Z njim je bila prijazna, v svesti si svoje premoči, in kakor sploh radi prizanašamo premanim nasprotnikom in smo hudi le na onega, ki je nas zmagal, je obrnila milosrdno pogovor na drugo stran in prisilila Gregorja, da je prinesel citre. Gregor je zaigral in Tajda je zapela in nazadnje so bili vsi trije dobre volje.

Zvečer si je rekel Gregor, da mu je hitro potekel dan. Ugajala mu je živahna Tajda; da bi le ne bila taka na politiko! Svoje nevednosti pa se je sramoval in sklenil, da se natančno pouči o vseh homatijah. Poučeval ga je pater Benedikt, in ko je bila čez par dni družica zopet skupaj, se je ustavljal Gregor že mnogo trdovratneje smelimi naskokom politične nasprotnice, ki jo je še bolj razvnel ugovor. Stric pa se je smejal borbi in pomagal zdaj tu, zdaj tam, da ni zašla predaleč nasprotnost.

Tako se je sprijaznila tudi Tajda z Gregorjem, in ni je preveč motila različnost političnih nazorov. Koliko se pa laže razgovarjamo s prijateljem, ki nam ugovarja, ko z onim, ki nam le prikimava. Gregor je bil takorekoč jeklo, ki je kresalo iskre njene duhovnosti, in koliko zadovoljniji ostavljamo vsi družbo, ki smo jo zabavali mi, nego ono, ki je zabavala nas.

Saj Gregor je imel tudi svoje vrline. Občudoval je s stricem krasoto narave; prikupil se je bil s skromnostjo gospe Staničke; znal je lepo peti in bil je hrhek fant. Nekaj pa je bilo posebnost zanimivo. Mladenič je hčl zdaj vesel, zdaj rešen, in čutila je Tajda, da je v srcu nezadovoljen sam s seboj, enak kosu, ki sladko poje, vmes pa poskuška odpreti vrata svoje kletke. Polagoma se je začelo dozdevati deklici, da se meni Gregor zanjo jako malo, in da občuje mnogo več in rajši s stricem. Ta ravno dušnost je zalila njeno samoljubje, in nejevoljna je vprašala zrealce, če je res tako pusta in nezanimiva. Ko so se imeli zopet sniti, se je oblekla in spleta skrbneje in vteknila rdečo rožo v črne kite. Govorila je prijazneje z Gregorjem in ga začela dražiti, ko mu je pripovedovala junaške čine in modre izreke Mihove in Janezove, o katerih se je mnogo govorilo in smejalo po vsej vasi. Gregor pa se je tudi smejal, in draženje Tajdino ga je bolj veselilo kakor ne vem kaj. Kolikor bolj sta se prijateljela, toliko več so izgubljale politične stvari resnobne in važnosti in toliko bolj se umikale zasebnim malenkostim. Konec je bil, da je pozabil Gregor vse bojne slave in si želel natihem zadovoljen, da bi ostalo vedno tako. Ravno ta želja mu je pa rodila strah, da se ne bi izpreverglo, da ne bi prišel nenadoma ukaz, da ima oditi iz milega zatišja. In up in želja in strah, vse je zvenelo iz njegovih strun in blažilo njegovo veselost. Kadar pa je bil sam, mu je postajalo dolgčas, in iskal je povoda, da obišče patra Benedikta, in pater Benedikt se je veselil, da ga ima Gregor tako rad, in da ga obiskuje Tajda tako često.

(Dalje prih.)

Množenje prebivalstva v Evropi.

Od leta 1900 do leta 1912 se je prebivalstvo Francoske pomnožilo samo za 2 odst., Italije za 9 odst., Angleške za 10 odst., Avstro-Ogrske za 15 odst., Nemčije za 15 odst., in Rusije za 26 odstotkov. Rusija šteje danes 175.000.000 prebivalcev. Ako se bodo prebivalci v Rusiji še nadalje tako množili, kakor se sedaj, bo štela Rusija leta 1948 že okrog 344.000.000 prebivalcev, Francoska pa tačas le — 42 milijonov.

Pozor, Rojaki

Svojim znancem in prijateljem naznanjam, da sem otvoril svojo

ново gostilno

kjer boste vedno najbolj postreženi z najboljšo domačo in importirano pijačo in dišečimi smodkami.

John Horvath

N. W. Phone.
 Corner N. Chicago in Jackson Sts.,
 JOLIET, ILL.

Kadar se mudite na vogalu
Ruby and Broadway ne
 pozabite vstopiti v
MOJO GOSTILNO
 kjer boste najboljše postreženi.
 Pivo prvo, najboljša vina in smodke.
Wm. Metzger
 Ruby and Broadway JOLIET

TROST & KRETZ

— izdelovalci —
HAVANA IN DOMAČIH SMODK
 Posebnost so naše
 "The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c.
 Na drobno se prodajajo povsod,
 na debelo pa na:
 108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

ZA
Zavarovanje
 proti požaru, mala in velika posojila pojdite k
A. SCHOENSTEDT & CO.
 203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169
 Joliet, Ill.

NAZNANILO.
 Svojim znancem in prijateljem naznanjam, da sem se preselil v nove prostore, in sicer iz 209 Indiana St. na
 1005 N. CHICAGO ST.
 Tu vam vsem lahko postrežem, kakor sem vam doslej, s fino pijačo vseh vrst.
JOS. LEGAN,
 GOSTILNIČAR,
 1005 N. Chicago St. Joliet, Ill.

R. F. KOMPARE
 SLOVENSKI PRAVNIK
ADVOKAT
 V So. Chicago, Ill.:
 Soba 218—9206 Commercial Ave.
 Telefon: South Chicago 579.

ANTON ZABUKOVEC
 BRICK YARD BUFFET
 Slovenska gostilna
 500 Moen Avenue. Rockdale, Ills.
 Chicago telefon 3406.

Kadar se mudite v Rockdalu ste vabljeni, da posetite mojo dobro oskrbljeno gostilno, kjer dobite najboljše domače in importirane pijače.

FIRE INSURANCE.
 Kadar zavarujete svoja poslopja zopet ogenj pojdite k
ANTONU SCHAGER
 North Chicago Street
 v novi hiši Joliet National Banke.

Metropolitan Drug Store
 N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna
 + JOHNSONOVI +
 "BELLADONNA" OBLIŽI
 REVMAITIZMU SLABOSTI v ČLENKIH
 HROMOSTI PLJUČNIH IN PRSNIH BOLEZNIH
 BOLESTI v KOLKU MRAZENJU v ŽIVOTU
 BOLESTI v ČLENKIH VNETJU OPRNE MENE
 NEVRALGIJA PROTINU PRELAJENJU
 OTROBOSTI MESC BOLESTI v LEDJEM
 SLABOTNEH VOZDU BOLESTI v KROZU
 HUBEM KASLU

WERDEN BUCK
 511-13 Webster Street,
 JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši CEMENT, AP-NO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.
MEHAK IN TRD PREMOG.
 Chicago telefon 50 N. W. telefon 215

LJUDSKA BANKA

 Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu
Hranilnica Vlade Zd. Držav, Poštne Hranilnice in Države Illinois.
 Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložen denar. Pod vladno kontrolo.
3% obresti od vlog. Začnite vlogo z St. First National Bank
 PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI
SLOVENSKI POP
 proti žejji - najboljše sredstvo.
 Cim več ga pijes tembolj se ti priljubi.
 Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.
BELO PIYO
 To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.
Joliet Slovenic Bottling Co.
 913 N. Scott St. Joliet, Ill
 Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Mestna Hranilnica Ljubljanska
 Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.
NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA!
 Koncem leta 1915 je imela vlog.....K 48,500,000.—
 Rezervnega zakladaK 1,330,000.—
 Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po
4½ %
 brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade.
 Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.
 Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5¼ odstotkov, izven Kranjske pa proti 5½ odstotkov obrestim in proti najmanj trideset odstotkov odplačevanju na dolg.

KONEC CIGANSKE POVESTI. A. H. — "Dol. Novice".

Nikar se ne strašite! Cigan Johan je bela vrana med cigani. Ni si zadržal sam vrh ikrog dolgega vratu. Tudi ga niso našli zmrglega v snegu, kakor pred leti par nedolžnih otročičev njegove sorte, ki jih je precej po rojstvu položila brezsrčna mati v najhujši zimi v sneg, češ: če sta zares ciganske krvi, jima ne bo škodovalo; če pa ne plove po njih žilah vroča ciganska kri, naj pa le umrjeta. Konec Johanova ciganičenja je bil marveč konec vojnje držne ladje, ki je srečno utekla sovražnemu zalezovanju na odprtem morju in se znašla v mirnem pristanišču. Umrli je Johan celo previdni. Evo vam njegove zavisti vredne sreče!

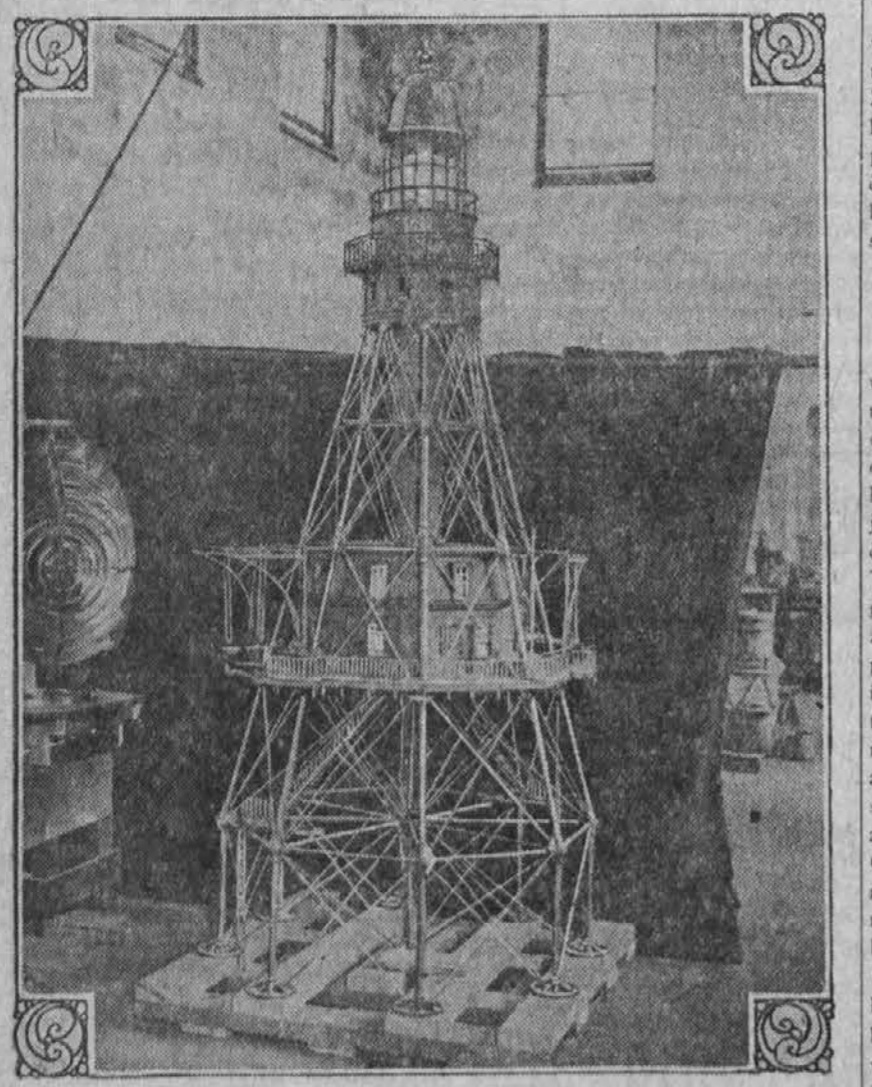
druhal, tudi Johan in z njimi prav vse, kar se je dalo ločiti od bolnice. Slovo cigansko je bilo očividno težko. Rečica je precej nato izdihnila. Pokopali so jo krščanski; za pogrebe je imela le nevidne duhove. Johan je torej odšel v druge kraje, da še v drugih okoliščinah pokaže svoje cigansko lice. Sled za njim se je popolnoma izgubila. Že ga niso več omenjali najbolj zgovorne ženske. Morebiti se mu je že iztekla nit življenja v tujini. Kdo bi skrbel za cigana in njegovo usodo! Johanu pa ni nehalo biti srce za kraje, kjer živi tolikanj dobro ljudstvo. Spetinspet mu je blodila poskočna misel po oni hosti, kjer mu je obolela ciganska žena in kjer so se našla usmiljena srca ne-le za bolnico, temveč tudi zanj. Slab je vidno. Star je že. Ura se mu nagiba že na poldne. Tudi on bo moral dati slovo ciganičenju. Kako prav bi mu sedajle prišli dobri ljudje! Kar tja pojde, kjer leži pokopana boljša njegova polovica. Tam ga gotovo ne bodo zavrgli. Samo ta strah pred možni postavi in pravice! Pa to se je že najbrž izgubilo v megli pozabljenja. Ciganu itak mora biti strah neznanja reči. Tja pojde, pa je. Res! Lepega dne popoldne se znajde v hlevu hiše, ki je bila last dobe mežanove matere. Zima ga trese, slab mu je, da se mu kar temni pred očmi. Mežanova mati niso bili kaj veseli nepovabljenega gosta. Ves je razcapan. Umazan morebiti že dve leti nazaj. Ta silen in zopern duh, ki veje od njega, in pa še bojazen, da berač ni najbrž sam, ampak, da utegne pustiti tudi mrtev za seboj življenje kot drag spomin. In kar ji je največ! Bogve, če je bil krščen, koliko ima na kosmatih vesti nakaznih grehov. Če umrje kot pogan, potem bo pa njegova pogubljena duša hodila nazaj in jo strašila. Nič! Če ga drugje nikjer nečuje, ga ima ona v hlevu le pod tem pogojem, da umrje kot krščan. To povedo ciganu prav odločno. Ni nam bilo dano videti, kaj se je godilo v ciganovi duši spriču teh, ni mu tako neprijetnih besed mežanove matere. Nič ne odgovori, pač pa globoko vzdihne, da bi zbudil v srcu kmečke žene bolj gotovo tisto blagodejno čustvo, ki mu je pravo ime usmiljenje. Mati majojo z glavo tako čudno in se oddaljšijo. Pri tem je ostalo. Gospoda se je resno bal Johan. Kako bo kregan radi pomilovanja vrednega pogreba rajne žene. Za hip se potolaži. Gospod je najbrž šel drugam, novi kaplan pa o tem ničesar ne ve. Prijeto ni bilo tudi, če bi se enkrat objele njegove suhe dlani srebrne kronice. Tako misli cigan v hlevu, krava liska ga pa debelo gleda, češ: v lepo družino si zašel. Samo, tebe ne bo konec, kakor je nas, kar nas je naše sorte, temveč tebe čaka onkraj groba še hujša družba, kakor je kravja. Tudi Johanu so jela vstajati v glavi resne misli. Povejmo po pravici. Četudi o veri ni vedel dosti več, kakor to, da živi Bog, in da je Mati božja bila sveta žena, se mu je vendar začelo prav zdeti, če bi se njemu prinesli tako belo reč, kakor njegovi ženi, in bi ga potem pokopali na prostor, ki je blagoslovljen. Ura mu bo pravkar bila dvanajst! Da, naj pridejo gospod k njemu! Pa mi opiši pero veselje, ki je pospeševalo hitre korake skrbne hišne gosposdine, ko je šla v nedeljo po prvi sveti maši povedat gospodu, da jih želi cigan. Mudi se zelo! Cigan — na zadnjo uro! Takega slučaja se pa ne doživ vsak dan. To-

da danes je nedelja in opravila v cerkvi, da človek ne ve, kje se ga drži glava. Če je sila huda, no, naj bo: "Bom pa pustil devetindevdeset ovac na paši, da poiščem izgubljenega, ki se je zatekla v trnje, ki jo žuga vsak čas za-dušiti." "Gospod nesejo Boga ciganu," se je hitro raznesla govornica po vaseh ob poti. Prav se jim je zdelo, če umre cigan kot spokornik. Obrekljivke so seveda brž vedele, da ključ cigan gospoda le radi upanja na denarje. To bi jih ostel človek, če bi kaj zaleglo! Cigan je ležal v veži, osnažen in pripravljn, kakor se spodobi, in čakal korakov iz daljave. Služabnik božji je prišel v belem oblačilu. Vsedel se je k ciganu in začel z njim pogovor. Dolgo, dolgo sta se menila. Zbrane ženske zunaj pred vratmi, ki vedo vse kar je in kar ni, kar je mogoče in kar je nemogoče, ki hočejo zvedeti vse, kar sme, in kar ne, so nestrpno čakale konca. Le strah pred spovednim pečatom jih je zadrževal, da niso posluškovale pri vratih. Zato so temboj pobožno prebrale jagode na rožencu, da bi si s tem pregnale napačne namene. No! Nekaj hrane so privoščili gospod tudi njihovim radovednosti. Smele so se čuditi ganljivemu prizoru, ko je tekla blagoslovljena voda po tujčevem obrazu in ko je bolnik prejel še celo vrsto svetih zakramentov. Med zvonjenjem so zagreblji tudi ciganovo telo na blagoslovljeno pokopališče. Povest je podala roko resnici. Vopička čaka v Berlinu. Berlin, 17. jan. — Charles J. Vopička iz Chicaga, ameriški poslanec za Rumunsko, ki je ostal v Bukureštu po preselitvi rumunske vlade v Jassy, in čigar umeknitev je naprosila nemška vlada, je dospel v Berlin pozno sredi, da počaka tu navodila iz Washingtona. Analfabeti. Washington, D. C., 17. jan. — Po novem ljudskem štetju ima Brazilija 24,000,000 prebivavcev, od katerih 18 milijonov ne zna niti čitati, niti pisati. Na štiriinajsto milijardo odpade 8 prebivavcev. Obseg Brazilije presega samo 4 dežele, Združene Države, Kitaj, Rusija in Velika Britanija. Patriotizem. Washington, D. C., 17. jan. — Pomorski tajnik Daniels je podelil danes angleški tovarni za strelivo in topove Hadfields Limited pogodbo za dobavo 14 in 16 palcev debelih izstrelkov v znesku \$3,141,000. Ameriške tvrdke, ki so se poganjale za dobavo, so zahtevale \$200 več za vsak izstrelak. Nemški zarnitniki obsojeni. San Francisco, Cal., 10. jan. — Nemškega generalnega konzula Boppa in pet soobtožencev so sredi porotniki v tukajšnjem zaveznem okrožnem sodišču spoznali za krivce preloma ameriške nevtalnosti. Smith, ki je bil tudi obtožen, si je v svojimi izjavami za tožbeno oblastvo zagotovil nekaznjeno. Razen generalnega konzula so po obsodbi prizadeti sledeči: Podkonzul von Schack, Wilhelm von Brincken, J. F. Van Koolbergen, Margaret E. Cornell in Charles C. Crowley. Obtožba se je tikala namišljenega načrta, razstreljevati zavezniške municijske transporte, mostove in druge železnične naprave v Ameriki in Kanadi. Generalni konzul Bopp in podkonzul von Schack sta ostala kakor dosedaj na svoje osebno poročstvo na svobodni. Za go. Cornell, Crowleya in von Brinckena je tudi ostalo veljavno dosedanje poročstvo, ki je znašalo v vsakem slučaju \$10,000. Predloge zagovornišva, ki bodo zahtevalo novo razpravo, sprejme sodnik v petek. Napravite trajen mir! Danidanašnji ljudje so neprestano v vojni s svojimi želodci. To obžalovanja vredno dejstvo povzroča zapeko, omotičnost, glavobol, migrena, razdražljivost, izgubo slasti in trdne volje, splošno slabost itd. Napravite trajen mir s svojim želodcem! Izčistite čreva in jih ohranite čista s pomočjo Trinerjevega ameriškega zdravilnega grenkega vina, ki je edino zanesljivo zdravilo za želodčne nepravilike. Pripravljeno je iz grenkih zelišč, korenin in lubja največje zdravilne vrednosti ter iz čistega, popolnoma dozorelega, naravnega rdečega vina. Ne uživajte alkoholnega želodčnega grenčeca, ki slabi prebavila, dočim jih Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino krepi. Cena \$1.00. V lekarnah. — Kjer je mir nemooč, kakor n. pr. z revmatizmom ali nevralgijo, prepodite mučitelja ali mučiteljico s pomočjo Triner's Linimenta. To zdravilo je nepresegljivo tudi pri nezgodah, izvinkih, oteklinah, ozehlinah itd. Cena 25 in 50c v lekarnah, po pošti 35 in 60c. — Ali imate mični Trinerjev Zlati Koledar? Če ne, pošljite 10c v pokritje poštinih stroškov. Jos. Triner, Manufacturing Chemist, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago, Ill. — Adv.

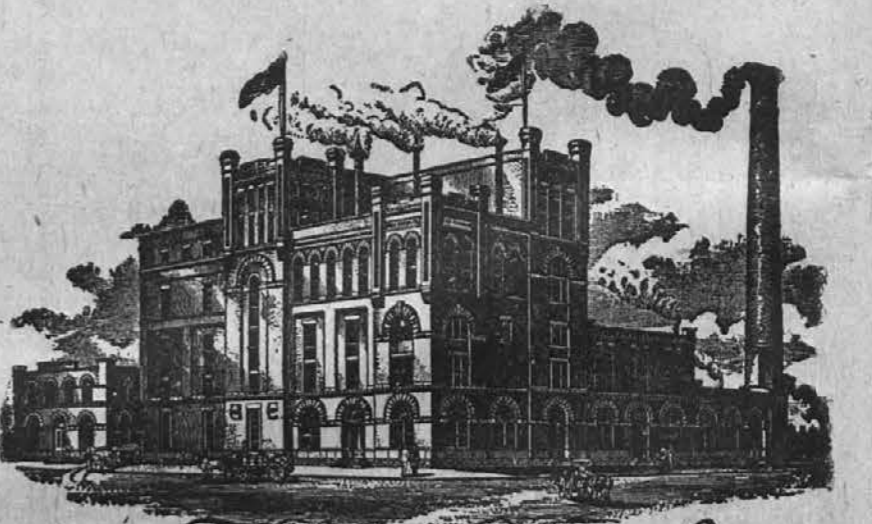
LOKALNI ZASTOPNIKI(ICE) "A. S." Allegheny, Pa.: John Mravintz. Aurora, Ill.: John Kečevac. Aurora, Minn.: John Klun. Bradley, Ill.: Math. Stefanich. Bridgeport, O.: Jos. Hočevac. Chicago, Ill.: Jos. Zupancič. Calumet, Mich.: John Gosenca. Cleveland, O.: Jos. Russ in Leo Kušljan. Chisholm, Minn.: John Vesel. Collinwood, O.: Louis Novak. Delmont, Pa.: Jos. Pavlich. Denver, Colo.: George Pavlakovich Ely, Minn.: Jos. J. Peshel. Enumclaw, Wash.: Jos. Malnerich Gilbert, Minn.: Frank Ulchar. Gowanda, N. Y.: Frank Zore. Great Falls, Mont.: Mat. Urich. Hibbing, Minn.: Frank Golob. Houston, Pa.: John Pelhan. Indianapolis, Ind.: Martin Česnik. Iron Mountain, Mich.: Louis Berca. Ironwood, Mich.: M. J. Mavrin. Kansas City, Kans.: Peter Majerle. La Salle, Ill.: Anton Kastello in Jakob Juvancic. Lorain, O.: Jos. Perušek. Lowell in Bisbee, Ariz.: John Griča. Milwaukee, Wis.: John Vodovnik. Moon Run, Pa.: John Lustrik. Newburg (Cleveland): John Lekar. Ottawa, Ill.: Jos. Medic. Peoria, Ill.: M. R. Papich. Pittsburgh, Pa.: Anton Sneller. Pittsburgh, Pa.: Urh R. Jakobich. Pueblo, Colo.: Mrs. Mary Buh. Rock Springs, Wyo.: Leop. Poljane. Sheboygan, Wis.: Jakob Prestor. So. Chicago, Ill.: Frank Gorentz. Springfield, Ill.: John Peternel. Soudan, Minn.: John Loushin. So. Omaha, Neb.: Frank Kompare. Stambaugh, Mich.: Aug. Gregoric. Steelton, Pa.: A. M. Papich. St. Joseph, Minn.: John Pogljajen. St. Louis, Mo.: John Mihelcich. Valley, Wash.: Miss Marie Torkar. Waukegan, Ill.: Matt. Ogrin. West Allis, Wis.: Anton Skerjanc. Whitney, Pa.: John Salmich. Willard, Wis.: Frank Perovšek. Youngstown, O.: John Jerman. V onih naselbinah, kjer zdaj nimamo zastopnika, priporočamo, da s zgledi kdo izmed prijateljev našega lista, da mu zastopništvo poverimo. Zeleni bi imeti zastopnika v vsaki slovenski naselbini. Uprav. "A. S." Logično. K župniku so prinesli otroka, da bi ga krstil. Kmet reče župniku: "Gospod, prinesel sem otroka, da bi ga krstili na ime 'Tiger'." Župnik se nasmeje: "To vendar ni nobeno ime. Kje si ga pa dobil?" Če je mogel biti sveti oče 'Lev', more biti tudi moj sin 'Tiger', odvrne kmet. POZOR ROJAKINJE! Ali veste, kje je dobiti najboljšje meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici Anton Pasdertz se dobijo najboljše sveže in prekjene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso. Nizke cene in dobra postrežba naše geslo. Ne pozabite torej obiskati našej mesnice in groceriji na voglu Broadway and Granite Street. Chic. Phone 2768. N. W. Phone 111.

Pristopite k največjemu slovenskemu podpornemu društvu. DRUŠTVO SV. DRUŽINE (The Holy Family Society) štev. 1 D. S. D., Joliet, Illinois. Geslo: "Vse za vero, dom in narod, vsi za enega, eden za vse." Odbor za leto 1917. Predsednik.....George Stonich. Podpredsednik.....Stephen Kukar. Tajnik.....Jos. Klepec. Zapisnikar.....John Barbich. Blagajnik.....John Peiric. Reditelj.....Frank Kocjan. Nadzorniki: John N. Pasdertz, Joseph Težak, John Stublar. To društvo sprejema rojake in rojakinje in sicer od 16. do 50. leta in izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D. To društvo ima že nad \$2,000 (dva tisoč dol.) v bolniški blagajni in je v 16. mesecih plačalo \$2,212.00 bolniške podpore članom (icam). Kdor plača takoj ob pristopu \$3.00, to je toliko, ko so plačali drugi člani zadnjih 6 mesecev, je deležen podpore v slučaju nezgode takoj po pristopu, drugače po 6 mesecih. Pristopnina je še prosta. Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo. Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se glasi pri podnapredno društvo naj se glasi pri katerem odboriku.

Naznanilo! Slavnemu slovenskemu in hrvatskemu občinstvu v Jolietu naznanjam, da sem otvoril svojo novo mesnico in grocerijo na vogalu Cora in Hutchins cest, kjer imam največjo zalogo svežega in suhega mesa, kranjskih klobas, vse vrste grocerije in drugih predmetov, ki spadajo v mesarsko in grocerijsko področje. Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam. Moje blago bo najboljše, najčistejše in tudi po zmerni ceni. Spoštovanjem John N. Pasdertz Chicago tel. 2917 Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill. STENSKI PAPIR Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršuje se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah. Alexander Daras & Chi. Phone 376 N. W. 927. 120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

VZOREN STOLP SVETILNIK ZA NAŠE BREŽINE. Vzoren stolp svetilnik v miniaturi, ki ga je izdelala Združenih Držav komisija za stolpe svetilnice pri Tompkinsvillu, Staten Island, kot vzorec.

Fred Lehring Brewing Co. JOLIET, ILL. PIVO V STEKLENICAH. Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS.

Rojakom priporočamo sledeče blago. Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za \$12.00. Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za \$10.50. Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za \$5.00. Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za \$7.00. Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za \$10.50. S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za \$10.00. Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za \$9.00. Holland Gin, zaboj (15 steklenic) za \$12.00. Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za \$6.00. Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za \$7.00. Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za \$6.00. Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po \$7.50. Z naročilom je poslani Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na: Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Naročite zaboj steklenic novega piva, ki se imenuje EAGLE EXPORT ter je najboljša pijača. E. Porter Brewing Company S. Bluff St., Joliet, Ill. Oba telefona 405